

Den Europæiske Unions Tidende

C 273

47. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

6. november 2004

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

Domstolen

RETTE I FØRSTE INSTANS

2004/C 273/01	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-227/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — ukorrekt anvendelse — jernbanelinje-projektet Valencia-Tarragona, strækningen Las Palmas-Oropesa)	1
2004/C 273/02	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-465/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — arbejdskraftens frie bevægelighed — Unionens eller EØS's statsborgere — statsborgere i tredjelande, der har indgået en aftale med Fællesskabet — forbud mod forskelsbehandling for så vidt angår arbejdsvilkår)	1
2004/C 273/03	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-248/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — forurening og gener — jordbundsbeskyttelse — slam fra rensningsanlæg — meddelelse af ufuldstændige oplysninger for 1995-1997 — artikel 10 og 17 i direktiv 86/278/EØF)	2
2004/C 273/04	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-329/02 P, SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (Appel — EF-varemærker — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 — ordkombinationen »SAT.2«)	3
2004/C 273/05	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-366/02, Gerd Gschoßmann mod Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Halle) (Fælles landbrugspolitik — forordning (EØF) nr. 1765/92 og (EF) nr. 1251/1999 — støtteordning for producenter af markafgrøder — ydelse af godtgørelse for arealer, der anvendes til markafgrøder eller er udtaget — udelukkelse for arealer, der anvendes til »flerårige afgrøder« — begreb)	3

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 273/06	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-382/02, Cimber Air A/S mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret) (Sjette momsdirektiv — artikel 15, nr. 6, 7 og 9 — afgiftsfritagelse for udførsel til steder uden for Fællesskabet — begrebet luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, der hovedsageligt flyver i udenrigstrafik — fritagelse for levering af forsyninger, herunder proviant, til en indenrigsflyvning)	4
2004/C 273/07	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2004 i sag C-385/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 93/37/EØF — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse)	4
2004/C 273/08	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-386/02, Josef Baldinger mod Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeits- und Sozialgericht Wien) (Fri bevægelighed for personer — erstatning til tidligere krigsfanger — betingelse at være statsborger i den pågældende medlemstat på tidspunktet for ansøgning om erstatning)	5
2004/C 273/09	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-396/02, DFDS BV mod Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Rotterdam (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam) (Den fælles toldtarif — den kombinerede nomenklatur — toldtarifiering — underposition 8704 10 — »Minitracs« til transport og dumpning af sand, jord og sten forsynet med en sofistikeret tippemekanisme)	5
2004/C 273/10	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-400/02, Gerard Merida mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht) (Artikel 39 EF — kollektiv overenskomst — midlertidig supplerende ydelse til tidligere civilt ansatte ved de allierede styrker i Tyskland — grænsearbejdere — fastsættelse af beregningsgrundlaget for ydelsen — fiktivt hensyn til tysk skat af lønindkomst)	6
2004/C 273/11	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-404/02, Nichols plc mod Registrar of Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division) (Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 3, stk. 1, litra b) — varemærke, der består af et almindeligt udbredt efternavn — fornødent særpræg — betydningen af artikel 6, stk. 1, litra a), for vurderingen)	6
2004/C 273/12	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2004 i sag C-411/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — ukorrekt gennemførelse — direktiv 98/10/EF — telekommunikation — begreberne »mindsteniveau for en specificeret fakturering« og »større detaljeringniveau«)	7
2004/C 273/13	Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-28/03, Epikouriko kefalaiο mod Ypourgos Anaptyxis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulιο tis Epikratias) (Forsikring — artikel 15 og 16 i første direktiv 73/239/EØF — artikel 17 og 18 i første direktiv 79/267/EØF — likvidation af et forsikringselskab efter tilbagekaldelse af tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed — rangorden for privilegerede lønkrav og privilegerede forsikringskrav)	7
2004/C 273/14	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. september 2004 i sag C-81/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — artikel 43 EF og 49 EF — paramedicinske erhverv — udøvelse som liberalt erhverv)	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 273/15	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2004 i sag C-168/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 89/655/EØF og 95/63/EF — ufuldstændig gennemførelse — supplerende tilpasningsperiode)	8
2004/C 273/16	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-404/03, Olivier Dupuy mod Hevê Rouvre (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance du Mans) (Farlige stoffer eller præparater — blyholdige tørremidler (siccativer) — markedsføringsforbud — direktiv 76/769/EØF og 94/60/EF)	9
2004/C 273/17	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. september 2004 i sag C-423/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland (Traktatbrud — manglende gennemførelse — direktiv 2001/18/EF)	9
2004/C 273/18	Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 9. juli 2004 i sag C-116/03 P, Augusto Fichtner mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tjenestemand — disciplinær sanktion — fjernelse fra tjenesten med bevarelse af retten til alderspension — udøvelse af bibeskæftigelse uden forudgående samtykke)	9
2004/C 273/19	Sag C-338/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. juli 2004 af Tribunale di Larino — Sezione Distaccata di Termoli i straffesagen mod Massimiliano Placanica	10
2004/C 273/20	Sag C-345/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. maj 2004 af Bundesfinanzhof i sagen Contro Equestro da Leziria Grande LDA mod Bundesamt für Finanzen	10
2004/C 273/21	Sag C-347/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. juli 2004 af Finanzgericht Köln i sagen REWE Zentralfinanz e.G. som universalsuccessor for ITS Reisen GmbH mod Finanzamt Köln-Mitte	10
2004/C 273/22	Sag C-348/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. juni 2004 af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) i sagen Boehringer Ingelheim KG m.fl. mod Swingward Ltd m.fl.	11
2004/C 273/23	Sag C-356/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 29. juli 2004 af Rechtbank van Koophandel te Brussel i sagen Lidl Belgium GmbH & Co KG mod NV Etablissements Franz Colruyt	12
2004/C 273/24	Sag C-358/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. august 2004 af Tribunale di Vicenza — Sezione Distaccata di Schio i sagen Caseificio Valdagnese srl mod Veneto-regionen	13
2004/C 273/25	Sag C-362/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 29. juli 2004 af Symvoulío tis Epikrateias i sagen Aktieselskabet Michaniki A.E. mod Ypourgos Politismou, støttet af sammenslutningen J. & P. AVAX — ARCHITECH A.T.E. — GETEM A.E.	13
2004/C 273/26	Sag C-368/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. august 2004 af Verwaltungsgericht Wien i sagen 1. Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, 2. Planai-Hochwurzten-Bahnen GmbH, 3. Gerlitz-Kanzelbahn Touristik Gesellschaft m.b.H. Co. KG mod 1. Finanzamt Innsbruck, 2. Finanzamt Liezen, og 3. Finanzamt Villach	13
2004/C 273/27	Sag C-369/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. august 2004 af VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, i sagen Hutchison 3G UK Ltd, mmO ² plc, Orange 3G Ltd, T-Mobile (UK) Ltd og Vodafone Group Services Ltd mod Commissioners of Customs and Excise	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 273/28	Sag C-371/04: Sag anlagt den 30. august 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	15
2004/C 273/29	Sag C-372/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. juli 2004 af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) i sagen The Queen på anmodning af Yvonne Watts mod 1) Bedford Primary Care Trust 2) Secretary of State for Health	15
2004/C 273/30	Sag C-374/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. august 2004 af High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) i sagen Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue	17
2004/C 273/31	Sag C-384/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. juli 2004 af Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) i sagen 1) Commissioners of Customs and Excise, 2) H.M. Attorney General mod Federation of Technological Industries og 53 andre	18
2004/C 273/32	Sag C-389/04: Sag anlagt den 10. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	19
2004/C 273/33	Sag C-390/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. september 2004 af Regeringsrätten i sagen GöteborgsOperan mod Skatteverket	19
2004/C 273/34	Sag C-391/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. juli 2004 af Simvoulio tis Epikratias i sagen Ypourgos Oikonomikon & Proistamenos D.O.Y. Amfissas mod Charilaos Georgakis	20
2004/C 273/35	Sag C-392/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. juli 2004 af Bundesverwaltungsgericht i sagen i-21-germany GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland	20
2004/C 273/36	Sag C-393/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. september 2004 af Cour d'appel de Liège (Niende Afdeling) i sagen Air Liquide Industries Belgies SA mod Seraing kommune	21
2004/C 273/37	Sag C-394/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 16. juni 2004 af Symvoulio tis Epikrateias i sagen Diagnostiko & Therapeutiko Kentro Athinon-Ygeia AE mod Ypourgos Oikonomikon	21
2004/C 273/38	Sag C-395/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 16. juni 2004 af Symvoulio tis Epikrateias i sagen Diagnostiko & Therapeutiko Kentro Athinon-Ygeia AE mod Ypourgos Oikonomikon	21
2004/C 273/39	Sag C-396/04: Sag anlagt den 20. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	21
2004/C 273/40	Sag C-399/04: Sag anlagt den 21. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	22
2004/C 273/41	Sag C-400/04: Sag anlagt den 21. september 2004 af Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene	22
2004/C 273/42	Sag C-401/04: Sag anlagt den 22. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	23
2004/C 273/43	Sag C-402/04: Sag anlagt den 22. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 273/44	Sag C-404/04 P: Appel iværksat den 22. september 2004 af Technische Glaswerke Ilmenau GmbH til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte udvidede Afdeling) i sag T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Schott Glas	23
2004/C 273/45	Sag C-411/04 P: Appel iværksat den 23. september 2004 af Mannesmannröhren-Werke AG til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	24
2004/C 273/46	Sag C-413/04: Sag anlagt den 27. september 2004 af Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	25
2004/C 273/47	Sag C-414/04: Sag anlagt den 27. september 2004 af Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	26
2004/C 273/48	Slettelse af sag C-13/02	26
2004/C 273/49	Slettelse af sag C-81/02	26
2004/C 273/50	Slettelse af sag C-197/02	26
2004/C 273/51	Slettelse af sag C-361/03 P	27
2004/C 273/52	Slettelse af sag C-457/03	27
2004/C 273/53	Slettelse af sag C-554/03	27
2004/C 273/54	Slettelse af sag C-17/04	27
	RETTEEN I FØRSTE INSTANS	
2004/C 273/55	Sag T-168/04: Sag anlagt den 14. maj 2004 af L & D S.A. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	28
2004/C 273/56	Sag T-261/04: Sag anlagt den 21. juni 2004 af Alain Crespinet mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	28
2004/C 273/57	Sag T-272/04: Sag anlagt den 6. juli 2004 af Jean-Paul Keppenne mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
2004/C 273/58	Sag T-291/04: Sag anlagt den 16. juli 2004 af Enviro Tech Europe, Ltd, og Enviro Tech International Inc. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
2004/C 273/59	Sag T-318/04: Sag anlagt den 4. august 2004 af Vladimir Boucek mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30
2004/C 273/60	Sag T-320/04: Sag anlagt den 30. juli 2004 af Triantafyllia Dionyssopoulou mod Rådet for Den Europæiske Union	30
2004/C 273/61	Sag T-325/04: Sag anlagt den 5. august 2004 af Citicorp mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	31
2004/C 273/62	Sag T-326/04: Sag anlagt den 6. august 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Silicon and Software Systems Limited	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 273/63	Sag T-327/04: Sag anlagt den 3. august 2004 af Syndicat National de l'Industrie des Viandes (SNIV) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	32
2004/C 273/64	Sag T-328/04: Sag anlagt den 3. august 2004 af Günter Wilms mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	33
2004/C 273/65	Sag T-334/04: Sag anlagt den 11. august 2004 af House of Donuts International mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	34
2004/C 273/66	Sag T-335/04: Sag anlagt den 11. august 2004 af Viz Stal og Duferco Commerciale SpA mod Rådet for Den Europæiske Union	34
2004/C 273/67	Sag T-337/04: Sag anlagt den 29. juli 2004 af Athanasios Pitsiorlas mod Rådet for Den Europæiske Union og Den Europæiske Centralbank	35
2004/C 273/68	Sag T-353/04: Sag anlagt den 23. august 2004 af Ontex N.V. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	36
2004/C 273/69	Sag T-356/04: Sag anlagt den 27. august 2004 af SmithKline Beecham p.l.c. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	36
2004/C 273/70	Sag T-362/04: Sag anlagt den 3. september 2004 af Minin Leonid mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
2004/C 273/71	Sag T-381/04: Sag anlagt den 23. september 2004 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	38
2004/C 273/72	Slettelse af sag T-118/04 R	38
2004/C 273/73	Slettelse af sag T-134/04 R	38

II   *Forberedende retsakter*

.....

III   *Oplysninger*

2004/C 273/74	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 262 af 23.10.2004	39
---------------	--	----

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

RETEN I FØRSTE INSTANS

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-227/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien ⁽¹⁾*(Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — ukorrekt anvendelse — jernbanelinjeprojektet Valencia-Tarragona, strækningen Las Palmas-Oropesa)*

(2004/C 273/01)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-227/01, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 7. juni 2001, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Valero Jordana) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: S. Ortiz Vaamonde), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (refererende dommer) og F. Macken; generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 3, artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, idet det ikke, hvad angår »linjeprojektet Valencia-Tarragona, strækningen Las Palmas-Oropesa. Banelegemer«, som indgår i »Middelhavskorridor«-projektet, har foretaget nogen vurdering af indvirkningen på miljøet.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 212 af 28.7.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-465/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig ⁽¹⁾*(Traktatbrud — arbejdskraftens frie bevægelighed — Unionens eller EØS's statsborgere — statsborgere i tredjelande, der har indgået en aftale med Fællesskabet — forbud mod forskelsbehandling for så vidt angår arbejdsvilkår)*

(2004/C 273/02)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-465/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Sack) mod Republikken Østrig (befuldmægtiget: H. Dossi), angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 4. december 2001, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta, P. Kuris og G. Arestis, generaladvokat: F.G. Jacobs, justitssekretær: R. Grass., den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) a) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 39 EF og artikel 8 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2434/92 af 27. juli 1992, samt artikel 28 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet den afskærer arbejdstagere, der er statsborgere i andre af Den Europæiske Unions eller EØS's medlemsstater, fra at være valgbar til *Kammern für Arbeiter und Angestellte*.
- b) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til bestemmelser i aftaler, indgået af Fællesskabet med tredjelande, hvori der til fordel for arbejdstagere, der stammer fra disse tredjelande og lovligt udøver et erhverv i en medlemsstat, er fastsat forbud mod forskelsbehandling, for så vidt angår arbejdsvilkår, idet den afskærer disse arbejdstagere fra være valgbar til *samarbejdsudvalg* og *plenarforsamlingerne i Kammern für Arbeiter und Angestellte*.
- 2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 84 af 6.4.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-248/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(Traktatbrud — forurening og gener — jordbundsbeskyttelse — slam fra rensningsanlæg — meddelelse af ufuldstændige oplysninger for 1995-1997 — artikel 10 og 17 i direktiv 86/278/EØF)

(2004/C 273/03)

(Processprog: italiensk)

I sag C-248/02, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 8. juli 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: H. Støvlbæk og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, bistået af M. Fiorilli), har Domstolen (Tredje Afde-

ling), sammensat af A. Rosas, som fungerende formand for Tredje Afdeling, og dommerne R. Schintgen og K. Schiemann (refererende dommer); generaladvokat C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10, stk. 1, litra a) og b), samt artikel 17 i direktiv 86/278, som ændret ved Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporter om gennemførelse af en række miljødirektiver,

— idet den ikke har meddelt de krævede oplysninger om de årlige gennemsnitsværdier for koncentrationer (mg/kg tørstof) af tungmetaller (kadmium, kobber, nikkel, bly, zink, kviksølv og chrom) og af de mængder kvælstof og fosfor, som er indeholdt i slam fra rensningsanlæg,

— idet den ikke har meddelt nogen oplysninger om mængden (ton/år) af slam i form af tørstof fra rensningsanlæg,

— idet den ikke har meddelt de krævede oplysninger om den mængde slam, der årligt anvendes i landbruget i form af tørstof, når bortses fra regionen Friuli-Venezia Giulia (1995-1997), den selvstyrende provins Bolzano-Bozen (1995) regionen Emilia-Romagna og regionerne Liguria og Calabria, for hvilke det er oplyst, at der ikke i landbruget var blevet anvendt slam fra rensningsanlæg,

— idet den ikke har påset, at der blev truffet behørig foranstaltninger, i det mindste for så vidt angår regionerne Lombardia, Emilia-Romagna, Toscana, Abruzzo, Campania, Valle d'Aosta, Sicilia og Marche, til løbende at føre registre med oplysninger om slammets sammensætning og karakteristika på grundlag af de parametre, der er fastsat i bilag II A til Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg, og idet den ikke har påset, at der blev truffet behørig foranstaltninger til løbende at føre registre med oplysninger om den producerede slammængde (for hele det nationale område) og den til landbruget leverede slam, i det mindste hvad angår regionerne Abruzzo, Campania, Toscana og Sicilia.

2. Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 202 af 24.8.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-329/02 P, SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH mod
Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked
(Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — absolutte registrerings-
hindringer — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning
(EF) nr. 40/94 — ordkombinationen »SAT.2«)

(2004/C 273/04)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentlig-
gjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-329/02 P, angående en appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, iværksat den 12. september 2002, SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH (Rechtsanwalt: R. Schneider) mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtige: D. Schennen), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), R. Schintgen, F. Macken og N. Colneric; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Dommen, der er afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 2. juli 2002 (sag T-323/00, SAT.1 mod KHIM (SAT.2) Sml. II, s. 2839), ophæves, for så vidt som Retten fandt, at Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ikke havde tilsidesat artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker, idet det ved sin afgørelse af 2. august 2000 (sag R 312/1999-2) afslog at registrere ordkombinationen »SAT.2« som EF-varemærke for de tjenesteydelser, der i registreringsansøgningen har forbindelse med udsendelse via satellit, dvs. de tjenesteydelseskategorier, der er nævnt i den appellerede doms præmis 3, men som Retten ikke nævnte i samme doms præmis 42.

2) Afgørelsen, der er truffet af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) den 2. august 2000, annulleres.

3) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler sagens omkostninger i begge instanser.

(¹) EFT C 289 af 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-366/02, Gerd Gschoßmann mod Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Halle) ⁽¹⁾

(Fælles landbrugspolitik — forordning (EØF) nr. 1765/92 og (EF) nr. 1251/1999 — støtteordning for producenter af markafgrøder — ydelse af godtgørelse for arealer, der anvendes til markafgrøder eller er udtaget — udelukkelse for arealer, der anvendes til »flerårige afgrøder« — begreb)

(2004/C 273/05)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentlig-
gjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-366/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, forelagt af Verwaltungsgericht Halle (Tyskland) ved afgørelse af 30. september 2002, indgået til Domstolen den 14. oktober 2002, i sagen: Gerd Gschoßmann mod Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af dommerne A. Rosas, som fungerende formand for Tredje Afdeling, R. Schintgen (refererende dommer) og N. Colneric; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder og artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder skal fortolkes således, at udelukkelsen af arealer, der anvendes til flerårige afgrøder, fra at modtage godtgørelse, ikke indebærer et krav om, at de omhandlede arealer er blevet dyrket, og navnlig ikke, at der er anvendt sprøjtemidler, eller at der er blevet høstet.

2) Artikel 9 i forordning nr. 1765/1992 og artikel 7 i forordning nr. 1251/1999 skal fortolkes således, at anvendelsen af arealerne til flerårige afgrøder for så vidt angår æbleproduktion ophører på det tidspunkt, hvor æbletræerne bliver fældet, selv om de ikke er blevet fjernet. Derimod betyder den blotte beslutning om at ville fælde træerne — uden at beslutningen er gennemført — ikke, at arealerne ikke længere anvendes til flerårige afgrøder.

3) Artikel 9 i forordning nr. 1765/1992 og artikel 7 i forordning nr. 1251/1999 skal fortolkes således, at arealer, der ikke længere anvendes til flerårige afgrøder, skal betragtes som værende anvendt til ikke-landbrugsmæssige formål, hvis det er godtgjort, at de ikke anvendes til produktion af andre planter eller dyr.

(¹) EFT C 305 af 7.12.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-382/02, *Cimber Air A/S mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret)* (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 15, nr. 6, 7 og 9 — afgiftsfritagelse for udførsel til steder uden for Fællesskabet — begrebet luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, der hovedsageligt flyver i udenrigstrafik — fritagelse for levering af forsyninger, herunder proviant, til en indenrigsflyvning)

(2004/C 273/06)

(Processprog: dansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-382/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i medfør af artikel 234 EF, indgivet af Vestre Landsret (Danmark) ved kendelse af 9. oktober 2002, indgået til Domstolen den 23. oktober 2002, i sagen: *Cimber Air A/S mod Skatteministeriet*, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet (refererende dommer), J.N. Cunha Rodrigues og N. Colneric; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 15, nr. 6, 7 og 9, i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag — skal fortolkes således, at den levering af goder og de tjenesteydelser, der er omhandlet i disse bestemmelser, til fly, der foretager indenrigsflyvninger, men som anvendes af luftfartsselskaber, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik, er moms fritaget.

2) Det tilkommer de nationale domstole at vurdere den respektive størrelse af udenrigsandelen af disse selskabers virksomhed og af

deres andel af anden virksomhed end udenrigsvirksomhed. Der kan ved denne vurdering tages hensyn til alle forhold, der giver en indikation af det forholdsmæssige omfang af den pågældende type trafik, bl.a. omsætningen.

(¹) EFT C 7 af 11.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 14. september 2004

i sag C-385/02, *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik* (¹)

(Traktatbrud — direktiv 93/37/EØF — offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse)

(2004/C 273/07)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-385/02, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 28. oktober 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K. Wiedner og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: M. Fiorilli), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), R. Schintgen og N. Colneric; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 14. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, navnlig artikel 7, stk. 3, idet Magistrato per il Po di Parma, som var et kontor under det daværende Ministerium for offentlige arbejder (det nuværende Ministerium for infrastruktur og transport), har tildelt kontrakter vedrørende yderligere etaper af arbejderne til færdiggørelse af et opstemningsbassin for bjergstrømmen Parma i Marano (Parma Kommune), anlægs- og færdiggørelsesarbejderne vedrørende et opstemningsbassin for bjergstrømmen Enza og arbejderne vedrørende regulering af vandstanden i bjergstrømmen Terdoppio sydvest for Cerano ved udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, uden at betingelserne herfor var opfyldt.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 323 af 21.12.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-386/02, Josef Baldinger mod Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeits- und Sozialgericht Wien) (¹)

(Fri bevægelighed for personer — erstatning til tidligere krigsfanger — betingelse at være statsborger i den pågældende medlemsstat på tidspunktet for ansøgning om erstatning)

(2004/C 273/08)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-386/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Arbeits- und Sozialgericht Wien (Østrig), ved afgørelse af 22. oktober 2002, registreret på Domstolen den 28. oktober 2002, i sagen: Josef Baldinger mod Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), R. Schintgen og N. Colneric; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 39, stk. 2, EF, artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, samt artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet skal fortolkes således, at de under omstændigheder som de i hovedsagen relevante ikke er til hinder for nationale bestemmelser, der nægter en ydelse til fordel for tidligere krigsfanger med den begrundelse, at en ansøger på ansøgningstids-

punktet ikke har statsborgerskab i den pågældende medlemsstat, men i en anden medlemsstat.

(¹) EFT C 7 af 11.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-396/02, DFDS BV mod Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Rotterdam (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam) (¹)

(Den fælles toltarif — den kombinerede nomenklatur — toltarifering — underposition 8704 10 — »Minitracs« til transport og dumpning af sand, jord og sten forsynet med en sofistikeret tippemekanisme)

(2004/C 273/09)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-396/02, angående en anmodning om en præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Gerechtshof te Amsterdam (Nederlandene) ved afgørelse af 6. november 2002, indgået til Domstolen den 11. november 2002, i sagen DFDS BV mod Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Rotterdam, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af dommerne A. Rosas, som fungerer formand for Tredje Afdeling, R. Schintgen og K. Schieman (refererende dommer), generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitssekretær: R. Grass, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Den omstændighed, at et køretøj med tippelad er forsynet med en kompliceret, mangesidig og præcis tippfunktion, er ikke til hinder for, at det tariferes som dumper i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i underposition 8704 10 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toltarif, som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3115/94 af 20. december 1994 og (EF) nr. 3009/95 af 22. december 1995.

(¹) EFT C 7 af 11.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 16. september 2004

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-400/02, Gerard Merida mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht) ⁽¹⁾

(Artikel 39 EF — kollektiv overenskomst — midlertidig supplerende ydelse til tidligere civilt ansatte ved de allierede styrker i Tyskland — grænsearbejdere — fastsættelse af beregningsgrundlaget for ydelsen — fiktivt hensyn til tysk skat af lønindkomst)

(2004/C 273/10)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-400/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) ved kendelse af 27. juni 2002, indgået til Domstolen den 12. november 2002, i sagen: Gerard Merida mod Forbundsrepublikken Tyskland, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), R. Schintgen og N. Colneric; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 39 EF og artikel 7, stk. 4, i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet er til hinder for nationale bestemmelser fastsat i en kollektiv overenskomst, hvorefter en social ydelse som overgangshjælp (»Überbrückungsbeihilfe«), der udbetales af beskæftigelsesmedlemsstaten, beregnes således, at der ved fastsættelsen af beregningsgrundlaget for overgangshjælpen foretages et fiktivt fradrag af den indkomstskat, der skal betales i denne stat, selv om det følger af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, at gage, lønninger og lignende vederlag, der udbetales til arbejdstagere, som ikke har bopæl i beskæftigelsesmedlemsstaten, kun beskattes i bopælsmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EFT C 31 af 8.2.2003.

i sag C-404/02, Nichols plc mod Registrar of Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division) ⁽¹⁾

(Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 3, stk. 1, litra b) — varemærke, der består af et almindeligt udbredt efternavn — fornødent særpræg — betydningen af artikel 6, stk. 1, litra a), for vurderingen)

(2004/C 273/11)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-404/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Det Forenede Kongerige), ved afgørelse af 3. september 2002, registreret den 12. november 2002, i sagen Nichols plc mod Registrar of Trade Marks, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J.-P. Puissochet, R. Schintgen og N. Colneric, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Inden for rammerne af artikel 3, stk. 1, litra b), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal der foretages en konkret vurdering af, om et varemærke, der består af et efternavn — også et almindeligt efternavn — har særpræg ud fra de kriterier, der finder anvendelse på alle tegn, der omhandles i nævnte direktivs artikel 2, dels i forhold til de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af registreringsansøgningen, dels i forhold til opfattelsen hos de berørte kundekredse. Den omstændighed, at retsvirkningerne af varemærkets registrering begrænses i medfør af samme direktivs artikel 6, stk. 1, litra a), har ikke betydning for denne vurdering.

⁽¹⁾ EFT C 7 af 11.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 14. september 2004

i sag C-411/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig ⁽¹⁾

(Traktatbrud — ukorrekt gennemførelse — direktiv 98/10/EF — telekommunikation — begreberne »mindstniveau for en specificeret fakturering« og »større detaljeringsniveau«)

(2004/C 273/12)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-411/02, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 18. november 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Schmidt og M. Shotter) mod Republikken Østrig (befuldmægtigede: E. Riedl og T. Kramler), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues og N. Colneric; generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 14. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold, idet den har valgt en faktureringsmodel, der kun angiver det samlede fakturabeløb opdelt efter opkaldenes art, og som ikke er tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugeren kan foretage en effektiv kontrol heraf.

2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 7 af 11.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 16. september 2004

i sag C-28/03, Epikouriko kefalaiο mod Ypourgos Anaptyxis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikratias) ⁽¹⁾

(Forsikring — artikel 15 og 16 i første direktiv 73/239/EØF — artikel 17 og 18 i første direktiv 79/267/EØF — likvidation af et forsikringselskab efter tilbagekaldelse af tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed — rangorden for privilegerede lønkrav og privilegerede forsikringskrav)

(2004/C 273/13)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-28/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Symvoulio tis Epikratias (Grækenland) ved kendelse af 23. oktober 2002, indgået til Domstolen den 24. januar 2003, i sagen Epikouriko kefalaiο mod Ypourgos Anaptyxis, procesdeltager: Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, samt dommerne A. Rosas, s. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 15 og 16 i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, som ændret ved Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 73/239 og ved Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239 og 88/357 (tredje skadesforsikringsdirektiv) samt artikel 17 og 18 i Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed, som ændret ved Rådets andet direktiv 90/619/EØF af 8. november 1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed,

om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267 og ved Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267 og 90/619 (tredje livsforsikringsdirektiv), er ikke til hinder for en national lovgivning, hvorefter de aktiver, der dækker de forsikringsmæssige hensættelser, i tilfælde af konkurs, likvidation eller en tilsvarende situation af insolvens kan anvendes til betaling af lønkrav forud for betaling af forsikringskrav, såfremt de sidstnævnte krav i medfør af denne lovgivning har en privilegeret stilling, der under alle omstændigheder ikke alene omfatter de aktiver, der dækker de forsikringsmæssige hensættelser, men som også omfatter andre af selskabets aktiver, og som i medfør af en ministeriel beslutning kan være blevet udvidet til at omfatte selskabets samlede frie formue.

(¹) EFT C 70 af 22.3.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 9. september 2004

i sag C-81/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (¹)

(Traktatbrud — artikel 43 EF og 49 EF — paramedicinske erhverv — udøvelse som liberalt erhverv)

(2004/C 273/14)

(Processprog: tysk)

I sag C-81/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 21. februar 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Schmidt og M. Patakia) mod Republikken Østrig (befuldmægtiget: E. Riedl), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne S. von Bahr og R. Silva de Lapuerta (refererende dommer); generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 9. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Republikken Østrig har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 43 EF og 49 EF, idet den i henhold til § 7a i Bundesgesetz über die Regelung der gehobenen medizinisch-technischen Dienste forbyder udøvelse af bestemte medicinsk-tekniske erhverv (laborant, røntgentekniker og ortopist) som liberalt erhverv.

2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 101 af 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 14. september 2004

i sag C-168/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (¹)

(Traktatbrud — direktiv 89/655/EØF og 95/63/EF — ufuldstændig gennemførelse — supplerende tilpasningsperiode)

(2004/C 273/15)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-168/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 11. april 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: I. Martínez del Peral) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: L. Fragua Gadea), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissechet, R. Schintgen og N. Colneric (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 14. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser ifølge artikel 4, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 89/655/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), som ændret ved Rådets direktiv 95/63/EF af 5. december 1995, ved i stk. 1 i den eneste overgangsbestemmelse, som er indeholdt i kongeligt dekret nr. 1215/1997 af 18. juli 1997 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr, at have fastsat en supplerende tilpasningsperiode for arbejdsudstyr, som allerede var stillet til rådighed for arbejdstagerne i virksomheden og/eller institutionen før den 27. august 1997.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 135 af 7.6.2003.

DOMSTOLENS DOM**(Femte Afdeling)****af 16. september 2004**

i sag C-404/03, Olivier Dupuy mod Hevé Rouvre (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance du Mans) ⁽¹⁾

(Farlige stoffer eller præparater — blyholdige tørremidler (siccativer) — markedsføringsforbud — direktiv 76/769/EØF og 94/60/EF)

(2004/C 273/16)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-404/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af tribunal de grande instance du Mans (Frankrig), ved afgørelse af 8. september 2003, indgået den 29. september 2003, i straffesagen mod Olivier Dupuy og Hevé Rouvre, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne S. von Bahr og R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitssekretær: R. Grass, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

De fællesskabsretlige bestemmelser om begrænsning af markedsføring af farlige stoffer og præparater, navnlig bestemmelserne i Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater, som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/60/EF af 20. december 1994, forbyder markedsføring af tørremidler med henblik på salg til offentligheden, når disse produkter indeholder blyforbindelser, der klassificeres som reproduktionstoksiske.

⁽¹⁾ EFT C 275 af 15.11.2003.

DOMSTOLENS DOM**(Fjerde Afdeling)****af 16. september 2004**

i sag C-423/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland ⁽¹⁾

(Traktatbrud — manglende gennemførelse — direktiv 2001/18/EF)

(2004/C 273/17)

(Processprog: finsk)

I sag C-423/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 3. oktober 2003, Kommissionen for

De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: U. Wölker og M. Huttunen) mod Republikken Finland (befuldmægtiget: T. Pynnä), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues, og dommerne K. Lenaerts og K. Schieman (refererende dommer); generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 16. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2. Republikken Finland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 275 af 15.11.2003.

DOMSTOLENS KENDELSE**(Sjette Afdeling)****af 9. juli 2004**

i sag C-116/03 P, Augusto Fichtner mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Appel — tjenestemand — disciplinær sanktion — fjernelse fra tjenesten med bevarelse af retten til alderspension — udøvelse af bibeskæftigelse uden forudgående samtykke)

(2004/C 273/18)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-116/03 P, Augusto Fichtner, Besozzo, forhenværende tjenestemand ved Kommission for De Europæiske Fællesskaber, Besozzo (Italien), ved advokats F. Colussi og Tamburini, angående appel af dom afsagt den 16. januar 2003 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-75/00, Fichtner mod Kommissionen (Sml. Pers. II, s. 51), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom — de andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall, bistået af avocat A. Dal Ferro), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Pisssochet, og dommerne F. Machen (refererende dommer) og A. Borg Barthet; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 9. juli 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Augusto Fichtner betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 146 af 21.6.2003.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. juli 2004 af Tribunale di Larino — Sezione Distaccata di Termoli i straffesagen mod Massimiliano Placanica

(Sag C-338/04)

(2004/C 273/19)

Ved kendelse afsagt den 8. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. august 2004, har Tribunale di Larino — Sezione Distaccata di Termoli i straffesagen mod Massimiliano Placanica forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Anser EF-Domstolen artikel 4, stk. 4, litra a), i lov nr. 401/89 for at være forenelig med principperne i artikel 43 EF ff. og artikel 49 EF om etableringsfriheden og den frie udveksling af grænseoverskridende tjenesteydelser i lyset af de forskellige fortolkninger, der fremgår af EF-Domstolens afgørelser (navnlig Gambelli-dommen) og Corte Suprema di Cassazione, Sezione Uniti's afgørelse i sag nr. 23271/04? Nærmere bestemt anmodes EF-Domstolen om at tage stilling til, om de straffebestemmelser, der henvises til i tiltalen mod Massimiliano Placanica, kan anvendes i Italien.«

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. maj 2004 af Bundesfinanzhof i sagen Contro Equestro da Leziria Grande LDA mod Bundesamt für Finanzen

(Sag C-345/04)

(2004/C 273/20)

Ved kendelse afsagt den 26. maj 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. august 2004, har Bundesfinanzhof i sagen

Contro Equestro da Leziria Grande LDA mod Bundesamt für Finanzen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er det i strid med artikel 59 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at en statsborger i en medlemsstat, der er begrænset skattepligtig i Tyskland, kun kan kræve tilbagebetaling af skat indeholdt ved kilden af indkomst erhvervet i Tyskland, når de driftsomkostninger, som er direkte økonomisk forbundet med erhvervelsen af indkomsten, overstiger halvdelen af indkomsten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. juli 2004 af Finanzgericht Köln i sagen REWE Zentralfinanz e.G. som universalsuccessor for ITS Reisen GmbH mod Finanzamt Köln-Mitte

(Sag C-347/04)

(2004/C 273/21)

Ved kendelse afsagt den 15. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. august 2004, har Finanzgericht Köln i sagen REWE Zentralfinanz e.G. som universalsuccessor for ITS Reisen GmbH mod Finanzamt Köln-Mitte forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- Skal EF-traktatens artikel 52 (nu artikel 43 EF), jf. artikel 58 (nu artikel 48 EF), samt artikel 67-73 og 73 B ff. (nu artikel 56 EF ff.) fortolkes således, at de er til hinder for en bestemmelse, der — som den i hovedsagen omtvistede i § 2a, stk. 1, nr. 3a, og stk. 2, i EStG (den tyske lov om indkomstskat) — begrænser øjeblikkelig skattemæssig modregning af tab ved afskrivning på enhedsværdier af kapitalandele i datterselskaber i en anden EF-medlemsstat, når datterselskabet udøver passiv virksomhed i den nationale bestemmelses forstand, og/eller når datterselskaberne kun driver aktiv virksomhed i den nationale bestemmelses forstand gennem særskilte datterdatterselskaber, hvorimod afskrivning på enhedsværdier af kapitalandele i indenlandske datterselskaber er mulig uden denne begrænsning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. juni 2004 af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) i sagen Boehringer Ingelheim KG m.fl. mod Swingward Ltd m.fl.

(Sag C-348/04)

(2004/C 273/22)

Ved kendelse afsagt den 17. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. august 2004, har Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) i sagen Boehringer Ingelheim KG m.fl. mod Swingward Ltd m.fl. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Ompakkede produkter

1. Såfremt en parallelimportør i en medlemsstat markedsfører et lægemiddel, der er indført fra en anden medlemsstat i sin originale, indre emballage, men i en ny ydre æske, der er påtrykt en tekst på importmedlemsstatens sprog (et »ompakket produkt«), spørges:

a) Bærer importøren bevisbyrden for, at den nye emballage opfylder hver af de betingelser, der er angivet i de forenede sager C-427/93, C-429/93 og C-436/93, Bristol-Myers Squibb m.fl., eller bærer varemærkeindehaveren bevisbyrden for, at disse betingelser ikke er blevet opfyldt, eller varierer bevisbyrden fra betingelse til betingelse, og i så fald hvorledes?

b) Finder den første betingelse, der er opstillet i Bristol-Myers Squibb m.fl. -dommen, som fortolket i sag C-379/97, Upjohn, og sag C-143/00, Boehringer, og hvorefter det skal godtgøres, at det er nødvendigt at ompakke produktet for ikke at hindre en effektiv adgang til markedet, udelukkende anvendelse på selve ompakningen (som antaget af EFTA-Domstolen i sag E-3/02, Paranova Inc. mod Merck & Co. Inc.), eller finder den også anvendelse på den nærmere fremgangsmåde og form for ompakning, som parallelimportøren har foretaget, og i så fald hvorledes?

c) Er den fjerde betingelse i Bristol-Myers Squibb m.fl.-dommen, nemlig at det ompakkede produkts præsentationsmåde ikke er af en sådan karakter, at den kan være skadelig for varemærket eller varemærkeindehaverens omdømme, kun tilsidesat, hvis emballagen er defekt, af ringe kvalitet eller fremtræder ufærdig, eller omfatter den alt, hvad der skader varemærkets omdømme?

d) Hvis spørgsmål 1, c), besvares således, at den fjerde betingelse tilsidesættes af alt, hvad der skader varemærkets omdømme, og hvis enten i) varemærket ikke er anbragt på den nye ydre æske (»de-branding«), eller ii) parallelimportøren enten anbringer sit eget logo eller firmadesign eller udstyr, eller han anvender et udstyr, der benyttes for en række forskellige produkter, på den

nye ydre æske (»co-branding«), spørges, om sådanne former for udformning af æsken skal anses for skadelige for varemærkets omdømme, eller om dette er et faktisk spørgsmål, der skal afgøres af den nationale ret?

e) Hvis spørgsmål 1, d), besvares med, at det er et faktisk spørgsmål, spørges, hvem der bærer bevisbyrden?

Ometiketterede produkter

2. Såfremt en parallelimportør i en medlemsstat markedsfører et lægemiddel, der er indført fra en anden medlemsstat i sin originale indre og ydre emballage, hvorpå parallelimportøren har anbragt en yderligere ydre etiket, der er påtrykt en tekst på importmedlemsstatens sprog (et »ometiketteret« produkt), spørges:

a) Finder de fire betingelser i Bristol-Myers Squibb m.fl.-dommen overhovedet anvendelse?

b) Hvis svaret på spørgsmål 2, a), er bekræftende, spørges, om importøren bærer bevisbyrden for, at den ometiketterede emballage opfylder hver af betingelserne i Bristol-Myers Squibb m.fl.-dommen, eller bærer varemærkeindehaveren bevisbyrden for, at disse betingelser ikke er blevet opfyldt, eller varierer bevisbyrden fra betingelse til betingelse?

c) Hvis spørgsmål 2, a), besvares bekræftende, spørges, om den første betingelse i Bristol-Myers Squibb m.fl.-dommen, som fortolket i Upjohn-dommen og Boehringer-dommen, nemlig at det skal godtgøres, at det er nødvendigt at ompakke produktet, for at en effektiv adgang til markedet ikke hindres, udelukkende finder anvendelse på ometiketteringen i sig selv, eller finder den også anvendelse på den nærmere fremgangsmåde og form for ometikettering, som parallelimportøren har anvendt?

d) Hvis spørgsmål 2, a), besvares bekræftende, spørges, om den fjerde betingelse i Bristol-Myers Squibb m.fl.-dommen, nemlig at det ompakkede produkts præsentationsmåde ikke er af en sådan karakter, at den kan være skadelig for varemærkets eller varemærkeindehaverens omdømme, kun er overtrådt, hvis emballagen er defekt, af ringe kvalitet eller fremtræder ufærdig, eller omfatter den alt, hvad der skader varemærkets omdømme?

e) Hvis spørgsmål 2, a), besvares bekræftende, og spørgsmål 2, d), besvares med, at den fjerde betingelse tilsidesættes af alt, der er til skade for varemærkets omdømme, spørges, om det i denne forbindelse er til skade for et varemærkes omdømme, hvis enten i) den tilføjede etiket er anbragt på en sådan måde, at den helt eller delvis skjuler et af varemærkeindehaverens varemærker, eller ii) den tilføjede etiket ikke angiver, at det pågældende varemærke er et varemærke, der ejes af varemærkeindehaveren, eller iii) parallelimportørens navn er trykt med store bogstaver?

Underretning

3. Såfremt en parallelimportør ikke har givet underretning vedrørende et ompakket produkt, således som det kræves efter den femte betingelse i Bristol-Myers Squibb m.fl.-dommen, og følgelig allerede af denne grund har krænket varemærkeindehaverens varemærke(r), spørges:
- a) Er enhver efterfølgende handling bestående i indførsel af det pågældende produkt en krænkelse, eller begår importøren kun en krænkelse indtil det tidspunkt, hvor varemærkeindehaveren er blevet opmærksom på produktet, og den relevante underretningsperiode er udløbet?
  - b) Er varemærkeindehaveren berettiget til at gøre krav på økonomisk godtgørelse (f.eks. erstatning for krænkelse eller afståelse af enhver fortjeneste, der er opnået ved krænkelsen) på grund af importørens krænkelseshandlinger på samme grundlag, som hvis varerne havde været forfalskede?
  - c) Finder proportionalitetsprincippet anvendelse ved ydelsen af økonomisk godtgørelse til varemærkeindehaveren for sådanne krænkelseshandlinger begået af importøren?
  - d) Hvis det ikke finder anvendelse, spørges, på hvilket grundlag en sådan godtgørelse skal fastsættes, idet de i sagen omhandlede produkter er blevet markedsført inden for EØS af varemærkeindehaveren eller med dennes samtykke?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 29. juli 2004 af Rechtbank van Koophandel te Brussel i sagen Lidl Belgium GmbH & Co KG mod NV Etablissementen Franz Colruyt

(Sag C-356/04)

(2004/C 273/23)

Ved dom afsagt den 29. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. august 2004, har Rechtbank van Koophandel te Brussel i sagen Lidl Belgium GmbH & Co KG mod NV Etablissementen Franz Colruyt forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 3a, stk. 1, litra a), i direktiv 84/450/EØF ⁽¹⁾ (som indsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF ⁽²⁾ af 6.10.1997 om ændring af direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame for at medtage sammenlignende reklame) fortolkes således, at en sammenligning af annoncørens generelle prisniveau med konkurrenternes, hvorved der på grundlag af en sammenligning af prisen på et udsnit af varer foretages en ekstrapolation, er ulovlig, fordi den under alle omstændigheder fremkalder det indtryk, at annoncøren er billigere med hensyn til hele sit

varesortiment, skønt den foretagne sammenligning kun vedrører et begrænset udsnit af varer, medmindre reklamen gør det muligt at bringe på det rene, hvilke og hvor mange af på den ene side annoncørens varer og på den anden side de i sammenligningen inddragne konkurrenters varer, der sammenlignes, og den gør det muligt at få kendskab til, hvor de i sammenligningen inddragne konkurrenter befinder sig i sammenligningen, og hvad deres priser ville være i sammenligning med annoncørens og de andre i sammenligningen inddragne konkurrenters?

- 2) Skal artikel 3a, stk. 1, litra b), i direktiv 84/450/EØF (som indsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6.10.1997 om ændring af direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame for at medtage sammenlignende reklame) fortolkes således, at sammenlignende reklame kun er tilladt, såfremt sammenligningen vedrører individuelle varer eller tjenesteydelser, der opfylder samme behov eller tjener samme formål, med udelukkelse af varesortimenter, selv såfremt disse sortimenter i deres helhed, men ikke nødvendigvis med hensyn til hver enkelt del deraf, opfylder samme behov eller tjener samme formål?
- 3) Skal artikel 3a, stk. 1, litra c), i direktiv 84/450/EØF (som indsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6.10.1997 om ændring af direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame for at medtage sammenlignende reklame) fortolkes således, at sammenlignende reklame, hvori der foretages en sammenligning af priserne på varer eller konkurrenternes generelle prisniveau, kun er objektiv, når den indeholder en opregning af annoncørens og alle de i sammenligningen inddragne konkurrenters sammenlignede varer og priser, og når den gør det muligt at få kendskab til annoncørens og hans konkurrenters priser, i hvilket tilfælde alle de varer, der inddrages i sammenligningen, skulle nævnes udtrykkeligt for hver leverandør for sig?
- 4) Skal artikel 3a, stk. 1, litra c), i direktiv 84/450/EØF (som indsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6.10.1997 om ændring af direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame for at medtage sammenlignende reklame) fortolkes således, at en egenskab i sammenlignende reklame kun opfylder kravet om at kunne dokumenteres i denne artikel, såfremt denne egenskabs rigtighed kan dokumenteres af dem, til hvem reklamen er rettet, eller er det tilstrækkeligt, at egenskaben kan dokumenteres af tredjemænd, som reklamen ikke er rettet til?
- 5) Skal artikel 3a, stk. 1, litra c), i direktiv 84/450/EØF (som indsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/55/EF af 6.10.1997 om ændring af direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame for at medtage sammenlignende reklame) fortolkes således, at prisen på varer og konkurrenters generelle prisniveau i sig selv er en egenskab, der kan dokumenteres?

⁽¹⁾ EFT L 250 af 19.9.1984, s. 17-20.

⁽²⁾ EFT L 290 af 23.10.1997, s. 18-23.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. august 2004 af Tribunale di Vicenza — Sezione Distaccata di Schio i sagen Caseificio Valdagnese srl mod Veneto-regionen

(Sag C-358/04)

(2004/C 273/24)

Ved kendelse afsagt den 2. august 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. august 2004, har Tribunale di Vicenza — Sezione Distaccata di Schio i sagen Caseificio Valdagnese srl mod Veneto-regionen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er det foreneligt med artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92⁽¹⁾ af 28. december 1992, som fortolket i Domstolens dom af 29. april 1999 i sag C-288/97, at der ved nationale love og administrativ praksis pålægges opkøberen en med straf sanktioneret forpligtelse til at fratække det beløb, der skal erlægges i tillægsafgift, i den mælkepris, som betales til de afgiftspligtige, og er der som følge heraf modstrid mellem nævnte bestemmelse, som fortolket i Domstolens dom af 29. april 1999, og artikel 5 og 11 i den nationale lov nr. 468/92? Kan medlemsstaten, hvis ikke opkøberen gør brug af sin beføjelse til at fratække det beløb, der skal erlægges i tillægsafgift, i den mælkepris, der betales til producenterne, udstede et med straf sanktioneret pålæg til ham herom?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28.12.1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 29. juli 2004 af Symvoulio tis Epikrateias i sagen Aktieselskabet Michaniki A.E. mod Ypourgos Politismou, støttet af sammenslutningen J. & P. AVAX — ARCHITECH A.T.E. — GETEM A.E.

(Sag C-362/04)

(2004/C 273/25)

Ved dom afsagt den 29. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. august 2004, har Symvoulio tis Epikrateias i sagen Aktieselskabet Michaniki A.E. mod Ypourgos Politismou, støttet af sammenslutningen J. & P. AVAX — ARCHITECH A.T.E. — GETEM A.E., forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Skal artikel 30, stk. 4, i Rådets direktiv 93/37/EØF⁽¹⁾ af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199, s. 54) fortolkes således, at en ordregivende myndighed i forbindelse med et udbud, der afholdes under en ordning som den, der er beskrevet i denne doms præmisser (afgivelse af bud uden en begrundende redegørelse og med særlige procentvise nedslag for prisgrupper samt kontrol af, om de særlige procentvise nedslag er normale), er forpligtet til at fastsætte et bestemt indhold af den afgørelse, hvorved den opfordrer en bydende til at tilvejebringe uddybende oplysninger om et bud, der er blevet bedømt som unormalt lavt i forhold til en tærskel, der er bestemt ved anvendelse af en matematisk metode med karakteristika svarende til den matematiske metode, som er beskrevet i nærværende doms præmisser?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er det i henhold til ovennævnte bestemmelse i direktiv 93/37/EØF tilstrækkeligt, at det i den nævnte afgørelse er fremhævet, hvilket konkret nedslag i den bydendes bud, for en eller flere prisgrupper, den ordregivende myndighed finder betænkeligt, eller er den ordregivende myndighed forpligtet til også at angive årsagerne til, at den finder dette nedslag betænkeligt, med en underbygget redegørelse for de vurderinger, den har foretaget for at fastsætte den laveste pris for udførelsen af tilsvarende arbejder?

⁽¹⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. august 2004 af Verwaltungsgericht Wien i sagen 1. Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, 2. Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, 3. Gerlitz-Kanzelbahn Touristik Gesellschaft m.b.H. Co. KG mod 1. Finanzamt Innsbruck, 2. Finanzamt Liezen, og 3. Finanzamt Villach

(Sag C-368/04)

(2004/C 273/26)

Ved kendelse afsagt den 12. august 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. august 2004, har Verwaltungsgericht Wien i sagen 1. Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, 2. Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, 3. Gerlitz-Kanzelbahn Touristik Gesellschaft m.b.H. Co. KG mod 1. Finanzamt Innsbruck, 2. Finanzamt Liezen, og 3. Finanzamt Villach forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er gennemførelsesforbuddet i henhold til artikel 88, stk. 3, EF tillige til hinder for anvendelsen af en national lovbestemmelse, hvorefter virksomheder, hvis hovedaktivitet ikke påviseligt består i produktion af materielle goder, er afskåret fra godtgørelse af energiafgifter, således at foranstaltningen følgelig skal betragtes som statsstøtte i artikel 87 EF's forstand, men som Kommissionen ikke blev underrettet om, inden den nationale ordning trådte i kraft, når Kommissionen i overensstemmelse med artikel 87, stk. 3, EF har fastslået, at foranstaltningen er forenelig med fællesmarkedet (org. s. 2) for så vidt angår en forudgående periode, og ansøgningen om godtgørelse vedrører afgifter, der er betalt i denne periode?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Kræver gennemførelsesforbuddet i så fald, at der ydes godtgørelse også i de tilfælde, hvor ansøgninger er indgivet af servicevirksomheder, efter at Kommissionens beslutning var blevet udstedt, for beregningsperioder, der ligger forud for dette tidspunkt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. august 2004 af VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, i sagen Hutchison 3G UK Ltd, mmO² plc, Orange 3G Ltd, T-Mobile (UK) Ltd og Vodafone Group Services Ltd mod Commissioners of Customs and Excise

(Sag C-369/04)

(2004/C 273/27)

Ved kendelse afsagt den 24. august 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. august 2004, har VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre i sagen Hutchison 3G UK Ltd, mmO² plc, Orange 3G Ltd, T-Mobile (UK) Ltd og Vodafone Group Services Ltd mod Commissioners of Customs and Excise forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal udtrykket »økonomisk virksomhed« i sjette direktivs artikel 4, stk. 1 og 2⁽¹⁾, i lyset af omstændighederne i den godkendte sagsfremstilling (udelades) fortolkes således, at det omfatter tilladelser, som udstedes af en minister i forbindelse med en auktion over brugsrettigheder til teleudstyr i bestemte dele af det elektromagnetiske spektrum (herefter »virksomhed«), og hvilke hensyn er i den forbindelse relevante?

- 2) Hvilke hensyn er i lyset af omstændighederne i den godkendte sagsfremstilling relevante for spørgsmålet om, hvorvidt ministeren i forbindelse med den pågældende virksomhed handlede i sin egenskab af »offentlig myndighed« i henhold til sjette direktivs artikel 4, stk. 5?
- 3) Kan den pågældende virksomhed i lyset af omstændighederne i den godkendte sagsfremstilling i) bestå af både en økonomisk virksomhed og en ikke-økonomisk virksomhed og/eller ii) udøves af et offentligretligt organ, som kun i et vist omfang handler i sin egenskab af offentlig myndighed, med det resultat, at denne virksomhed består af både en del, der er momspligtig i henhold til sjette momsdirektiv, og en moms fritaget del?
- 4) Hvor sandsynlig skal en »konkurrencefordrejning af en vis betydning« i henhold til sjette direktivs artikel 4, stk. 5, andet afsnit, være, og hvor tæt skal den tidsmæssigt ligge på udøvelsen af en virksomhed som den her omhandlede, for at den person, der udøver virksomheden, ifølge dette afsnit betragtes som en afgiftspligtig person for så vidt angår virksomheden? Hvilken rolle — om nogen — spiller princippet om afgiftsneutralitet for dette spørgsmål?
- 5) Omfatter udtrykket »telekommunikation« i bilag D til sjette direktiv (som der henvises til i sjette direktivs artikel 4, stk. 5, tredje afsnit) i lyset af omstændighederne i den godkendte sagsfremstilling tilladelser, som en minister udsteder i forbindelse med en auktion over brugsrettigheder til teleudstyr i bestemte dele af det elektromagnetiske spektrum?

- 6) Såfremt i) en medlemsstat vælger at gennemføre sjette direktivs artikel 4, stk. 1, og artikel 4, stk. 5, ved regler, som giver et regeringsorgan (i dette tilfælde Det Forenede Kongeriges finansministerium) lovmæssig kompetence til at udstikke retningslinjer for, hvilke leverancer af goder eller tjenesteydelser foretaget af regeringsorganer der skal betragtes som afgiftspligtige leverancer, og ii) dette regeringsorgan udstikker eller søger at udstikke retningslinjer, hvoraf det fremgår, at visse leverancer er afgiftspligtige, i henhold til denne lovmæssige kompetence: Er princippet i dom af 13.11.1990 i sag C-106/89, Marleasing, Sml. I, s. 4135, præmis 8, relevant for fortolkningen af den nationale lovgivning og af disse retningslinjer (og i givet fald hvordan)?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1).

Sag anlagt den 30. august 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-371/04)

(2004/C 273/28)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. august 2004 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gérard Rozet og Anonio Aresu, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 10 EF og artikel 39 EF samt artikel 7, nr. 1, i Rådets forordning nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet⁽¹⁾, idet den ikke tager hensyn til den erhvervs erfaring og den anciennitet, som en fællesskabsarbejdstager, der er ansat i den offentlige sektor i Italien, har erhvervet i en anden medlemsstat.
- Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionens tjenestegrene har modtaget klager over, at de kompetente italienske myndigheder med henblik på fastsættelsen af relevant erhvervskompetence har afvist at tage hensyn til erhvervs erfaring eller anciennitet, som klagerne har erhvervet i en anden medlemsstat.

I lyset af EF-Domstolens praksis har Kommissionen gjort gældende, at princippet om ligebehandling af fællesskabsarbejdstagere som omhandlet i artikel 39 EF og artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 1612/68 skal fortolkes således, at fællesskabsarbejdstageres tidligere beskæftigelsesperioder i tilsvarende stillinger i den offentlige sektor i en anden medlemsstat skal tages i betragtning af de italienske forvaltningsmyndigheder med henblik på fastlæggelsen af relevant erhvervskompetence, som om der var tale om erfaring erhvervet inden for rammerne af det italienske system.

Kommissionen har gjort gældende, at Den Italienske Republik således har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 39 EF og artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1612/68.

Kommissionen har endvidere gjort gældende, at de italienske myndigheders manglende besvarelse af Kommissionens anmodning om oplysninger har gjort udførelsen af de opgaver, der påhviler Kommissionen i medfør af traktaten, vanskeligere, hvilket indebærer en tilsidesættelse af samarbejdsforpligtelsen i artikel 10 EF.

⁽¹⁾ EFT serie I kapitel 1968(II), s. 467.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. juli 2004 af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) i sagen The Queen på anmodning af Yvonne Watts mod 1) Bedford Primary Care Trust 2) Secretary of State for Health

(Sag C-372/04)

(2004/C 273/29)

Ved kendelse afsagt den 12. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. august 2004, har Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) i sagen The Queen på anmodning af Yvonne Watts mod 1) Bedford Primary Care Trust 2) Secretary of State for Health forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1

Under hensyn til NHS-ordningen og dens stilling i national ret skal artikel 49 EF, i lyset af Geraets Smits-dommen, Muller-Fauré-dommen og Inizan-dommen, da fortolkes således, at en person, der har sædvanlig bopæl i Det Forenede Kongerige, i princippet er tillagt en ret i medfør af EU-retten til at modtage hospitalsbehandling i en anden medlemsstat på United Kingdom National Health Service's bekostning?

For så vidt angår den korrekte fortolkning af artikel 49 EF:

- a) Skal der sondres mellem et statsfinansieret nationalt sundhedssystem, såsom NHS, og sygekasser, såsom den nederlandske ZFW-ordning, navnlig i betragtning af, at NHS ikke har nogen særlig fond som betaling skal ske fra?
- b) Har NHS pligt til at tillade og betale for sådan behandling i en anden medlemsstat, uanset at den ikke har pligt til at tillade og betale for sådan behandling, der udføres privat af en tjenesteyder etableret i Det Forenede Kongerige?
- c) Er det relevant, at patienten modtager behandling uafhængigt af den pågældende NHS-enhed og uden forudgående tilladelse eller meddelelse?

Spørgsmål 2

Med henblik på besvarelsen af det første spørgsmål, er det da relevant om den hospitalsbehandling, der ydes af NHS, i sig selv er levering af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 49 EF?

Såfremt dette besvares bekræftende, og under hensyn til de faktiske omstændigheder, der er redegjort for ovenfor, skal artikel 48 EF, 49 EF og 50 EF da fortolkes således, at de i princippet indebærer, at:

- 1) NHS-enhedernes ydelse af hospitalsbehandling må anses for at udgøre levering af tjenesteydelser i artikel 49 EF's forstand,
- 2) en patient, der modtager hospitalsbehandling inden for rammerne af NHS som sådan, gør brug af sin ret til at modtage tjenesteydelser som omhandlet i artikel 49 EF, og
- 3) NHS-enheder, som yder hospitalsbehandling, er tjenesteydere som omhandlet i artikel 48 EF og 50 EF?

Spørgsmål 3

Såfremt artikel 49 EF finder anvendelse på NHS, kan Secretary of State da som objektiv begrundelse for at afvise at give forudgående tilladelse til hospitalsbehandling i en anden medlemsstat henvise til:

- a) den omstændighed, at tilladelse i betydeligt omfang vil underminere den ordening, der gælder inden for rammerne af NHS, hvorved lægelige prioriteringer administreres ved hjælp af ventelister,
- b) den omstændighed, at tilladelse ville gøre det muligt for patienter med mindre hastende behov for lægebehandling at få prioritet frem for patienter med mere hastende behov for lægebehandling,
- c) den omstændighed, at tilladelse ville have den virkning, at ressourcerne ville blive omfordelt til fordel for de personer med mindre hastende behov for lægebehandling, men som er villige til at rejse til udlandet, og derved på afgørende måde påvirker forholdene for andre personer, som ikke ønsker eller ikke kan rejse til udlandet, eller øge omkostningerne for NHS-enheder,
- d) den omstændighed, at tilladelse kan gøre det nødvendigt for Det Forenede Kongerige at tildele yderligere budgetmidler til NHS eller at begrænse de former for behandling, der ydes inden for rammerne af NHS,
- e) omkostningerne ved behandlingen sammenlignet med de påløbne omkostninger heraf i en anden medlemsstat?

Spørgsmål 4

Med henblik på afgørelsen af, om behandling kan ydes »rettidigt« i relation til artikel 49 EF, i hvilket omfang er det nødvendigt eller tilladt at tage hensyn til følgende omstændigheder:

- a) ventetider
- b) den lægelige prioritering, der gives en behandling af den pågældende NHS-enhed,
- c) administrationen af adgangen til hospitalsbehandling på grundlag af prioriteringer, der er foretaget med henblik på at give det mest effektive resultat i forhold til de begrænsede midler,
- d) den omstændighed, at behandling inden for rammerne af NHS ydes vederlagsfrit på behandlingstidspunktet,

- e) patientens helbredsmæssige tilstand, baggrunden for og sandsynlige årsag til den sygdom, som patienten ønsker behandlet?

Spørgsmål 5

For så vidt angår den korrekte fortolkning af artikel 22, stk. 1, litra c), i forordning nr. 1408/71 ⁽¹⁾ og navnlig af ordene »inden for den frist, der normalt er nødvendig for at opnå denne behandling«:

- a) Er de kriterier, der skal lægges til grund, de samme som dem, der skal lægges til grund med henblik på afgørelsen af spørgsmålet om rettidighed med hensyn til på artikel 49 EF?
- b) Såfremt dette besvares benægtede, er det da nødvendigt eller tilladt at tage hensyn til de forhold, der er nævnt i det fjerde spørgsmål?

Spørgsmål 6

I de tilfælde, hvor en medlemsstat i henhold til EU-retten har pligt til at finansiere hospitalsbehandling i andre medlemsstater for personer, der har sædvanlig bopæl i førstnævnte medlemsstat, skal omkostningerne forbundet med sådan behandling da beregnes i henhold til artikel 22 i forordning nr. 1408/71 under henvisning til lovgivningen i den medlemsstat, hvor behandlingen ydes, eller i henhold til artikel 49 EF under henvisning til lovgivningen i bopælsmedlemsstaten?

I hvert af disse tilfælde:

- a) Hvad er den præcise udstrækning af pligten til at betale eller refundere udgifterne, navnlig i tilfælde hvor, således som det er tilfældet i Det Forenede Kongerige, hospitalsbehandling ydes vederlagsfrit på behandlingstidspunktet, og der ikke er fastsat nogen national tarif for refusion til patienterne af udgifterne til behandling?
- b) Er forpligtelsen begrænset til de faktiske udgifter forbundet med ydelsen af den samme eller tilsvarende behandling i den første medlemsstat?
- c) Indebærer det en forpligtelse til at dække rejseomkostninger og udgifter til ophold?

Spørgsmål 7

Skal artikel 49 EF og artikel 22 i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at der påhviler medlemsstaterne en pligt til at finansiere hospitalsbehandling i en anden medlemsstat uanset de budgetmæssige begrænsninger, der gælder i førstnævnte medlemsstater og, såfremt dette besvares bekræftende, er disse krav forenelige med medlemsstaternes pligt til at organisere og levere sundhedstjenesteydelser og medicinsk behandling som omhandlet i artikel 152, stk. 5, EF?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. august 2004 af High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) i sagen Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue

(Sag C-374/04)

(2004/C 273/30)

Ved kendelse afsagt den 25. august 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 30. august 2004, har High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division), i sagen Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er artikel 43 EF eller 56 EF (jf. artikel 57 EF og 58 EF) (eller de bestemmelser, der gik forud for dem), til hinder for, at

(a) medlemsstat A (eksempelvis Det Forenede Kongerige)

(i) indfører og opretholder en lovgivning, hvorefter der gives fuld skattegodtgørelse for udbytte, som betales af selskaber, der er hjemmehørende i medlemsstat A («relevant udbytte»), til individuelle aktionærer, der er hjemmehørende i medlemsstat A

(ii) anvender en bestemmelse i dobbeltbeskatningsoverenskomster indgået med visse andre medlemsstater og tredjelande, hvorefter der gives ret til fuld skattegodtgørelse (med fradrag af skat som fastsat i overenskomsterne) for relevant udbytte til individuelle aktionærer, der er hjemmehørende i disse andre medlemsstater eller tredjelande,

men ikke yder nogen skattegodtgørelse (hverken fuld eller delvist) for relevant udbytte, når det udbetales af et datterselskab, der er hjemmehørende i medlemsstat A (eksempelvis Det Forenede Kongerige), til et moderselskab, der er hjemmehørende i medlemsstat B (eksempelvis Tyskland), hverken i henhold til nationale bestemmelser eller til dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem disse stater,

(b) medlemsstat A (eksempelvis Det Forenede Kongerige) anvender en bestemmelse i den dobbeltbeskatningsoverenskomst, der finder anvendelse, hvorefter et moderselskab, der er hjemmehørende i medlemsstat C (eksempelvis Nederlandene), gives ret til delvis skattegodtgørelse for relevant udbytte, men ikke giver et moderselskab, der er hjemmehørende i medlemsstat B (eksempelvis Tyskland), en sådan ret, når der ikke er nogen bestemmelse om delvis godtgørelse i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem medlemsstat A og medlemsstat B,

(c) medlemsstat A (eksempelvis Det Forenede Kongerige) ikke giver et selskab, der er hjemmehørende i medlemsstat C (eksempelvis Nederlandene) og kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i medlemsstat B (eksempelvis Tyskland), ret til delvis skattegodtgørelse for relevant udbytte, når medlemsstat A anvender bestemmelser i dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvorefter sådan godtgørelse ydes til

(1) selskaber, der er hjemmehørende i medlemsstat C og kontrolleres af personer, der er hjemmehørende i medlemsstat C

(2) selskaber, der er hjemmehørende i medlemsstat C og kontrolleres af personer, der er hjemmehørende i medlemsstat D (eksempelvis Italien), når der er en bestemmelse, hvorefter der gives ret til delvis skattegodtgørelse for relevant udbytte, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem medlemsstat A og medlemsstat D

(3) selskaber, der er hjemmehørende i medlemsstat D, uanset hvem der kontrollerer disse selskaber?

(d) Gør det nogen forskel for besvarelsen af spørgsmål 1(c), at det selskab, der er hjemmehørende i medlemsstat C, ikke kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i medlemsstat B, men af et selskab, der er hjemmehørende i et tredjeland?

2. Hvis spørgsmål 1(a)-(c) helt eller delvist besvares bekræftende; hvilke principper fastsætter fællesskabsretten med hensyn til fællesskabsrettigheder og retsmidler under de i disse spørgsmål omhandlede situationer? Nærmere bestemt ønskes oplyst:

(a) er medlemsstat A forpligtet til at betale

i) fuld skattegodtgørelse eller et beløb svarende hertil, eller

ii) delvis skattegodtgørelse eller et beløb svarende hertil, eller

iii) fuld eller delvis skattegodtgørelse, eller et beløb svarende hertil

1. med fradrag af yderligere skyldig indkomstskat, eller som havde skullet betales, hvis det udbytte, der blev udbetalt til den relevante sagsøger, havde givet anledning til skattegodtgørelse,

2. med fradrag af sådan skat, beregnet på en anden måde?

(b) Til hvem skal betalingen foretages:

i) Det relevante moderselskab i medlemsstat B eller medlemsstat C eller

ii) Det relevante datterselskab i medlemsstat A?

- (c) Er retten til denne betaling
- i) en ret til tilbagebetaling af beløb, der uretmæssigt er blevet opkrævet, således at tilbagebetaling er en konsekvens af og et supplement til den ret, som følger af artikel 43 [EF] og/eller 56 [EF], og/eller
  - ii) en ret til godtgørelse eller erstatning, således at de erstatningsbetingelser, der er fastsat i forenede sager C-46/93 og C-48/93, Brasserie du Pêcheur og Factortame, skal være opfyldt, og/eller
  - iii) en ret til tilbagesøgning af en godtgørelse, der uretmæssigt er blevet nægtet, og i så fald,
    1. er denne ret en konsekvens af, og et supplement til den ret, som følger af artikel 43 [EF] og/eller 56 [EF], eller
    2. skal de erstatningsbetingelser, der er fastsat i forenede sager C-46/93 og C-48/93, Brasserie du Pêcheur og Factortame, være opfyldt, eller
    3. skal nogle andre betingelser være opfyldt?
- (d) Gør det nogen forskel med hensyn til spørgsmål 2(c) ovenfor, om kravene efter national ret i medlemsstat A fremsættes som krav om tilbagebetaling eller fremsættes eller skal fremsættes som erstatningskrav?
- (e) Er det en forudsætning for erstatning, at det selskab, der gør krav gældende, godtgør, at det, eller dets moderselskab, ville have gjort krav på skattegodtgørelse (fuld eller delvis alt efter omstændighederne), hvis det havde vidst, at det efter fællesskabsretten var berettiget hertil?
- (f) Gør det nogen forskel for besvarelsen af spørgsmål 2 (a), at det relevante datterselskab i medlemsstat A i overensstemmelse med EF-Domstolens afgørelse i forenede sager C-397/98 og C-410/98, Hoechst og Metallgesellschaft, kunne have fået tilbagebetaling eller i princippet kunne have været berettiget til tilbagebetaling af, eller med hensyn til, ACT-skat vedrørende det udbytte, der blev udbetalt til det relevante moderselskab i medlemsstat B eller medlemsstat C?
- (g) Hvilke retningslinjer, om nogen, finder EF-Domstolen det passende at give i den foreliggende sag for hvilke omstændigheder den nationale ret bør tage hensyn til ved vurderingen af, om der foreligger en tilstrækkelig kvalificeret overtrædelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i dommen i forenede sager C-46/93 og 48/93, Brasserie du Pêcheur og Factortame, særligt med hensyn til, om overtrædelsen var undskyldelig i betragtning af udviklingstrinnet for retspraksis vedrørende fortolkningen af de relevante fællesskabsbestemmelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. juli 2004 af Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) i sagen 1) Commissioners of Customs and Excise, 2) H.M. Attorney General mod Federation of Technological Industries og 53 andre

(Sag C-384/04)

(2004/C 273/31)

Ved kendelse afsagt den 30. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. september 2004, har Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) i sagen 1) Commissioners of Customs and Excise, 2) H.M. Attorney General mod Federation of Technological Industries og 53 andre forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kan medlemsstaterne i henhold til artikel 21, stk. 3, i Rådets direktiv 77/388/EØF (¹), som ændret ved Rådets direktiv 2000/65/EF, bestemme, at enhver person kan pålægges at hæfte solidarisk for betaling af afgift sammen med enhver person, som afgiften påhviler i henhold til artikel 21, stk. 1 eller 2, alene med forbehold af de almindelige fællesskabsretlige principper, hvorefter en sådan foranstaltning skal være objektivt begrundet, rimelig, forholdsmæssig og retligt sikker?
2. Kan medlemsstaterne efter direktivets artikel 22, stk. 8, bestemme, at enhver person kan pålægges en sådan betalingspligt eller bestemme, at en person kan pålægges at stille sikkerhed for en afgift, som en anden person skal betale, alene med forbehold af de ovennævnte almindelige principper?
3. Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende, hvilke begrænsninger ud over dem, der gælder efter de ovennævnte almindelige principper, gælder da for de beføjelser, som er omhandlet i artikel 21, stk. 3?
4. Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende, hvilke begrænsninger ud over dem, der gælder efter de ovennævnte almindelige principper, gælder da for de beføjelser, som er omhandlet i artikel 22, stk. 8?

5. Er medlemsstater ved direktivet, som ændret, udelukket fra at bestemme, at afgiftspligtige hæfter solidarisk, eller fra at pålægge en afgiftspligtig at stille sikkerhed for afgift, som en anden person skylder, med henblik på at forebygge misbrug af moms-systemet og at beskytte statsindtægter, der skyldes i henhold til dette system, hvis sådanne foranstaltninger opfylder de ovennævnte almindelige principper?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1).

Sag anlagt den 10. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-389/04)

(2004/C 273/32)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. september 2004 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Bordes og K. Simonsson, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

— Det fastlås, at Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til henholdsvis artikel 22, stk. 1, og artikel 24 i direktiv 97/67/EF samt i henhold til artikel 2 i direktiv 2002/39/EF,

— idet Den Franske Republik for det første ikke korrekt har gennemført artikel 22, stk. 1, i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (¹), hvad angår betingelsen om den funktionelle uafhængighed mellem de nationale forvaltningsmyndigheder for postsektoren og postvirksomhederne, og idet den har opretholdt en ordning, der ikke sikrer forvaltningsmyndighederne for postsektoren en passende funktionel uafhængighed i forhold til den statslige postvirksomhed La Poste, og

— idet Den Franske Republik ikke inden for den fastsatte frist har gennemført Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester (²).

Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I medfør af artikel 22 i direktiv 97/67/EF har Den Franske Republik udpeget økonomi- og finansministeren, som er den ansvarlige minister for postsektoren, til at være den nationale forvaltningsmyndighed for postsektoren. Samtidig står denne minister i spidsen for generaldirektoratet for industrien, informationsteknologi og postvæsen (DIGITIP), som er opbygget inden for økonomi-, finans- og industriministeriet, som er tilsynsmyndighed for La Poste via sin indirekte styring af postvirksomheden. Begrebet tilsynsmyndighed indebærer visse funktioner og ansvarsområder i den offentlige virksomhed, der hænger sammen med La Poste's udøvelse af ejendomsretten og af økonomisk og finansiel virksomhed, såsom fastsættelsen af overordnede strategier, udbud og fastsættelse af tariffer for tjenesteydelser uden for det generelle serviceområde, medbestemmelse i valget af virksomhedens ledende medarbejdere, vedrørende kapitaldeltagelse i andre selskaber etc., hvis udøvelse ifølge Kommissionen skal holdes adskilt fra den lovgivende funktion for at være i overensstemmelse med den betingelse om funktionel uafhængighed, der er opstillet i direktivet om postvæsen. Denne betingelse har til formål at forhindre enhver risiko for interessekonflikt mellem på den ene side den nationale forvaltningsmyndighed for postsektoren, der er bemyndiget til at vedtage de regler, som gælder for postsektoren og at føre tilsyn med deres anvendelse, og på den anden side de postvirksomheder, der tilbyder goder og tjenesteydelser i posttjenesten. I den foreliggende sag er en sådan interessekonflikt til stede, idet de to funktioner varetages af samme ministerium. Heraf følger, at den effektive virkning af artikel 22, stk. 1, i direktiv 97/67/EF ikke er sikret.

I øvrigt udløb fristen for gennemførelse af direktivet den 31. december 2002.

(¹) EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

(²) EFT L 176 af 5.7.2002, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. september 2004 af Regeringsrätten i sagen GöteborgsOperan mod Skatteverket

(Sag C-390/04)

(2004/C 273/33)

Ved kendelse afsagt den 7. september 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. september 2004, har Regeringsrätten i sagen GöteborgsOperan mod Skatteverket forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Er det foreneligt med bestemmelserne i sjette direktivs (¹) artikel 17 og artikel 19, stk. 1, første afsnit, andet led, at tilskud som de, der er nævnt i sidstnævnte bestemmelse, tages i betragtning ved fastsættelsen af retten til fradrag for indgående afgift selv i de tilfælde, hvor den indgående afgift knytter sig til goder og tjenesteydelser, som udelukkende anvendes med henblik på transaktioner, for hvilke merværdiafgift ellers kan fradrages for?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, anmodes EF-Domstolen om at besvare følgende spørgsmål:

2) Er det foreneligt med bestemmelsen om tilskud i sjette direktivs artikel 19, stk. 1, første afsnit, andet led, at bestemmelsen alene finder anvendelse inden for visse af medlemsstaten særligt udvalgte sektorer ud fra hensynet til konkurrencemæssig neutralitet eller andre hensyn?

3) Skal bestemmelserne om tilskud i sjette direktivs artikel 19, stk. 1, første afsnit, andet led, anses for tillige at omfatte sådan økonomisk støtte, som en region kontinuerligt yder et af regionen helejet selskab, for at dette skal kunne drive sådan kulturel virksomhed, som ellers kunne drives direkte af regionen? Har det nogen betydning, om støtten udbetales af et andet selskab, som ejes af regionen, og som er moder-selskab til førstnævnte selskab?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977 s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. juli 2004 af Simvoulio tis Epikratias i sagen Ypourgos Oikonomikon & Proïstamenos D.O.Y. Amfissas mod Charilaos Georgakis

(Sag C-391/04)

(2004/C 273/34)

Ved afgørelse af 6. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. september 2004, har Simvoulio tis Epikratias i sagen 1) Ypourgos Oikonomikon og 2) Proïstamenos D.O.Y. Amfissas mod Charilaos Georgakis forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Såfremt der mellem personer eller grupper af personer, som er i besiddelse af nogle af egenskaberne beskrevet i artikel

2, stk. 1, i Rådets direktiv 89/592/EØF (¹), gennemføres aftalte børstransaktioner, som resulterer i en opskrivning eller kunstig stigning i kursen på de værdipapirer, som overdrages, anses de personer, som foretager transaktionerne, for at være i besiddelse af intern viden i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i ovennævnte direktivs artikel 1 og 2, således at denne handel falder ind under forbuddet i dette direktivs artikel 2, 3 og 4 mod udnyttelse af intern viden?

(¹) EFT L 334 af 18.11.1989, s. 30.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. juli 2004 af Bundesverwaltungsgericht i sagen i-21-germany GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-392/04)

(2004/C 273/35)

Ved kendelse afsagt den 7. juli 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. september 2004, har Bundesverwaltungsgericht i sagen i-21-germany GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF (¹) af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester (herefter »licensdirektivet«) fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for opkrævning af et licensgebyr, der beregnes således, at det omfatter forudbetaling af den nationale tilsynsmyndigheds generelle administrationsomkostninger for en 30-årig periode?

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

2. Skal artikel 10 EF og licensdirektivets artikel 11 fortolkes således, at disse bestemmelser kræver, at en gebyravgørelse — som ikke er blevet anfægtet, uanset at national ret giver mulighed herfor — hvorved der fastsættes gebyrer som beskrevet i spørgsmål 1 annulleres, såfremt dette er en mulighed, men ikke et krav i henhold til national ret?

(¹) EFT L 117, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. september 2004 af Cour d'appel de Liège (Niende Afdeling) i sagen Air Liquide Industries Belgien SA mod Seraing kommune

(Sag C-393/04)

(2004/C 273/36)

Ved kendelse afsagt den 15. september 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. september 2004, har Cour d'appel de Liège (Niende Afdeling) i sagen Air Liquide Industries Belgien SA mod Seraing kommune forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal den fritagelse for en kommunal afgift af motorkraft, som omfatter de motorer, der benyttes på naturgasanlæg, men ikke motorer, som benyttes til andre industrigasser, betragtes som statsstøtte som omhandlet i artikel 87 i den konsoliderede udgave af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab?«

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 16. juni 2004 af Symvoulio tis Epikrateias i sagen Diagnostiko & Therapeutiko Kentro Athinon-Ygeia AE mod Ypourgos Oikonomikon

(Sag C-394/04)

(2004/C 273/37)

Ved afgørelse af 16. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. september 2004, har Symvoulio tis Epikrateias i sagen Diagnostiko & Therapeutiko Kentro Athinon-Ygeia AE mod Ypourgos Oikonomikon forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er ydelser, der præsteres af de i artikel 13 A, stk. 1, litra b), i direktiv 77/388 (EØF) ⁽¹⁾ omhandlede personer, og som består i at lade patienterne benytte telefon og fjernsyn og give patienternes ledsagere seng og mad, transaktioner med nær tilknytning til hospitalsbehandling og pleje i den ovennævnte bestemmelses forstand, idet der ellers er tale om transaktioner, der er sekundære i forhold til denne behandling og pleje, men som også er absolut nødvendige herfor?

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 16. juni 2004 af Symvoulio tis Epikrateias i sagen Diagnostiko & Therapeutiko Kentro Athinon-Ygeia AE mod Ypourgos Oikonomikon

(Sag C-395/04)

(2004/C 273/38)

Ved afgørelse af 16. juni 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. september 2004, har Symvoulio tis Epikrateias i sagen Diagnostiko & Therapeutiko Kentro Athinon-Ygeia AE mod Ypourgos Oikonomikon forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er ydelser, der præsteres af de i artikel 13 A, stk. 1, litra b), i direktiv 77/388 (EØF) ⁽¹⁾ omhandlede personer, og som består i at lade patienterne benytte telefon og fjernsyn og give patienternes ledsagere seng og mad, transaktioner med nær tilknytning til hospitalsbehandling og pleje i den ovennævnte bestemmelses forstand, idet der ellers er tale om transaktioner, der er sekundære i forhold til denne behandling og pleje, men som også er absolut nødvendige herfor?

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977.

Sag anlagt den 20. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-396/04)

(2004/C 273/39)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. september 2004 anlagt sag mod Republikken Finland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Huttunen og K. Simonsson, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/96/EF ⁽¹⁾ af 4. december 2001 om harmoniserede krav til og procedurer for sikker lastning og losning af bulkskibe, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i det mindste ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 5. august 2003.

⁽¹⁾ EFT L 13 af 16.1.2002, s. 9.

Sag anlagt den 21. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-399/04)

(2004/C 273/40)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. september 2004 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Antonio Caeiros, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2003/2/EF af 6. januar 2003 om begrænsning af markedsføring og anvendelse af arsen (tiende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/769/EØF ⁽¹⁾), idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget og offentliggjort de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme nævnte direktiv 2003/2.
2. Subsidiært fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til nævnte direktivs artikel

2, stk. 1, idet den ikke straks har underrettet Kommissionen om disse foranstaltninger.

3. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den fastsatte frist for gennemførelsen af direktivet udløb den 30. juni 2004.

⁽¹⁾ EFT L 4 af 9.1.2003, s. 9.

Sag anlagt den 21. september 2004 af Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-400/04)

(2004/C 273/41)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. september 2004 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen ved Knut Simonsson og Wouter Wils, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/96/EF af 4. december 2001 om harmoniserede krav til og procedurer for sikker lastning og losning af bulkskibe ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i det mindste ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.

2. Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktiv 2001/96/EF udløb den 5. august 2003.

⁽¹⁾ EFT L 13 af 16.1.2002, s. 9.

Sag anlagt den 22. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-401/04)

(2004/C 273/42)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. september 2004 anlagt sag mod Kongeriget Sverige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved K. Simonsson og W. Wils, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF⁽¹⁾ af 19. marts 2001 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 20. april 2003.

⁽¹⁾ EFT L 110 af 20.4.2001, s. 1.

Sag anlagt den 22. september 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-402/04)

(2004/C 273/43)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. september 2004 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Knut Simonsson, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2001/96/EF af 4. december 2001 om harmoniserede krav til og procedurer for sikker lastning og losning af bulkskibe⁽¹⁾ idet den ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller ikke har underrettet Kommissionen herom.

2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den fastsatte frist for gennemførelsen af direktivet udløb den 15. august 2003.

⁽¹⁾ EFT L 13 af 16.1.2002, s. 9.

Appel iværksat den 22. september 2004 af Technische Glaswerke Ilmenau GmbH til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte udvidede Afdeling) i sag T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Schott Glas

(Sag C-404/04 P)

(2004/C 273/44)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. september 2004 iværksat appel af Technische Glaswerke Ilmenau GmbH ved advokaterne Christoph Arhold og Dr. Norbert Wimmer, White & Case LLP, 62, rue de la Loi, B-1040 Bruxelles valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte udvidede Afdeling) i sag T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Schott Glas.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Rettens dom af 8. juli 2001 i sags T-198/01⁽¹⁾ ophæves.
2. Kommissionens beslutning af 12. juni 2001 annulleres.
3. Subsidiært hjemvises sagen til Retten i Første Instans.
4. Indstævnte betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

1. Appellanten anfægter dommen afsagt af Rettens i Første Instans den 8. juli 2004 i sag T-198/01, hvorved Retten frifandt Kommissionen for appellants påstand om annullation af Kommissionens beslutning. I denne beslutning blev en nedsættelse på 4 millioner DEM af købesummen for en virksomhed, der blev privatiseret af Treuhandanstalt (BvS), kvalificeret som støtte og derfor krævet tilbagebetalt.
2. Appellanten havde gjort gældende såvel under den formelle undersøgelsesprocedure som under sagen ved Retten i Første Instans, at virksomheden havde krav på nedsættelse af købesummen, da grundlaget for kontrakten var bortfaldet («Wegfall der Geschäftsgrundlage»), idet appellanten og sælgeren — Treuhandanstalt — ved fastsættelsen af købesummen begge gik ud fra, at Freistaat Thüringen ville støtte appellants investeringer i den private virksomhed med en forhøjet præmie (hvilket er lovligt for små og mellemstore virksomheder) af GA-midler (en almen ordning for regionstøtte, som var godkendt af Kommissionen). Denne præmie var en forudsætning i beregningsgrundlaget. Efter at der kun var ydet en normal og ikke en forhøjet præmie, bortfaldt beregningsgrundlaget, og købesummen måtte derfor justeres i overensstemmelse hermed. Da der bestod et alment civilretligt krav på justeringen af købesummen, som også enhver privat sælger måtte indrette sig efter, kunne der ikke siges at foreligge en støtte (hverken en økonomisk fordel eller en selektiv støtte ifølge artikel 87, stk. 1, EF). Dette gjaldt også, fordi det ifølge den Treuhand-ordning, der gjaldt på tidspunktet for privatiseringen, i støttemæssig henseende var lovligt og ikke forbundet med nogen problemer at fastsætte en tilsvarende lav købspris.
3. Kommissionen har afvist appellants argumentation af retlige grunde og gjort gældende, at krav på Treuhand og Freistaat Thüringen bør undersøges hver for sig. Retten i Første Instans har tiltrådt denne argumentation og derudover fundet, at sagsøgeren ikke under retssagen har fremlagt noget skriftligt bevis for et tilsagn om støtte fra Freistaat Thüringen.
4. Det er disse forhold, som appellanten anfægter under appellsagen. I forbindelse med spørgsmålet om bortfaldet af kontraktens grundlag har appellanten navnlig fremløst følgende anbringender:

— Retten har fejlagtigt antaget, at Kommissionen ikke har tilsidesat begrundelsespligten (artikel 253 EF), da det ikke er muligt at efterprøve på grundlag af Kommissionens begrundelse, hvorfor Kommissionen har afvist det krav, som sagsøgeren gjorde gældende mod Treuhand (nu BvS) på grund af kontraktgrundlagets bortfald.

— Selv om Kommissionens begrundelse måtte antages at opfylde kravene i artikel 253 EF, burde Retten i det

mindste have fastslået, at Kommissionen havde foretaget et åbenbart fejlslæt, da dens begrundelse åbenbart ikke var egnet til at rejse tvivl om appellants anbringende om, at kontraktgrundlaget var bortfaldet. Retten burde derfor have fastslået, at Kommissionen tilsidesatte artikel 87, stk. 1, EF.

— I det omfang Retten derudover har støttet sig på begrundelser, som ikke er fremløst af Kommissionen (nemlig at der ikke er fremløst bevis for Freistaat Thüringens tilsagn), er disse ifølge appellanten ulovlige (substitution af begrundelsen) og uden betydning (det er ikke Freistaat Thüringens tilsagn, som det er relevant at bevise, men kontraktspartnerens fejlagtige opfattelse af præmiens størrelse).

— Desuden har Retten tilsidesat væsentlige formforskrifter, bl.a. kravet på høring, da den i dommen har afvist appellants begæring om bevis for beregningsgrundlaget, men samtidig støttet dommen på, at appellanten ikke har bevist sit anbringende.

5. Udover disse anbringender gør appellanten gældende, at der er begået retlige fejl hvad angår andre begrundelsesmangler i Kommissionens beslutning, og at Retten fejlagtigt har afvist, at Kommissionen har begået væsentlige procedurefejl.

(¹) Endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende.

Appel iværksat den 23. september 2004 af Mannesmannröhren-Werke AG til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-411/04 P)

(2004/C 273/45)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. september 2004 iværksat appel af Mannesmannröhren-Werke AG ved Rechtsanwältin Dr. Martin Klusmann og Dr. Frederik Wiemer, Freshfields Bruckhaus Deringer, Freiligrathstraße 1, D-40479 Düsseldorf, til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. De af appellanten i første instans nedlagte påstande tages til følge, og dommen afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (⁽¹⁾), ophæves delvis, for så vidt som den forkastede søgsmålet mod Kommissionens beslutning 2003/382/EF af 8. december 1999 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81.
2. Kommissionens beslutning 2003/382 af 8. december 1999 annulleres i sin helhed.
3. Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt appellanten i artikel 4 i beslutning 2003/282, samt de proces- og morarenter, der er pålagt i artikel 5 i beslutning 2003/382, i passende omfang.
4. Mere subsidiært hjemvises sagen til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans til fornyet afgørelse under hensyntagen til Domstolens retsopfattelse.
5. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Appellanten påstår beslutningen annulleret i videre omfang under henvisning til i alt 3 appelanbringender:

1. Retten har tilsidesat retsprincippet om en retfærdig rettergang, fordi den retligt fejlagtigt fandt, at det såkaldte »fordelingsnøgledokument« lovligt kunne anvendes som et væsentligt belastende bevis, selv om det ikke vides, hvem der er ophavsmand til dokumentet, og hvor det stammer fra, ligesom det heller ikke er oplyst, under hvilke omstændigheder det blev tilvejebragt. Appellanten ville have været i stand til at forsvare sig hensigtsmæssigt mod fordelingsnøgledokumentet, såfremt virksomheden ud over dokumentets indhold også havde kunnet fremsætte bemærkninger til dets troværdighed.
2. Retten har fejlagtigt bekræftet, at den i den anfægtede beslutnings artikel 2 påtalte overtrædelse af konkurrencereglerne forelå. Kommissionen har ikke bevist, at appellanten i forbindelse med indgåelsen af leveringskontrakten med Corus i 1993 traf eller gennemførte en horisontal aftale med virksomhederne Vallourec og Dalmine. Der er ikke taget hensyn til, at der er tale om en ikke-eksklusiv leveringsaftale, der var blevet indgået mere end to år efter andre aftaler.
3. Retten har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet den — i modsætning til Vallourec og Dalmine — ikke indrømmede

appellanten nogen nedsættelse på grund af samarbejde i henhold til meddelelsen om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 1996, C 207). Med den såkaldte »Becher-erklæring« har appellanten ydet et eget bidrag til opklaring af sagens faktiske omstændigheder, der også blev anvendt i den omtvistede beslutning. Hertil kommer, at appellanten ikke havde bestridt de faktiske omstændigheder, der var fastslået i meddelelsen af klagepunkter, hvilket ligeledes fejlagtigt ikke blev taget i betragtning som begrundelse for en bødenedsættelse.

(⁽¹⁾) EFT C 239 af 25.9.2004.

Sag anlagt den 27. september 2004 af Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-413/04)

(2004/C 273/46)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. september 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Europa-Parlamentet ved A. Baas og U. Rösslein, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

- Rådets direktiv 2004/85/EF af 28. juni 2004 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF for så vidt angår anvendelsen af visse bestemmelser i Estland (⁽¹⁾) annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 57 i tiltrædelsesakten af 2003 udgør ikke et passende retsgrundlag for vedtagelsen af det anfægtede direktiv. Denne bestemmelse har til formål at tilpasse fællesskabsretten til tiltrædelsen og gøre de fællesskabsretsakter, der ikke er blevet tilpasset ved selve tiltrædelsesakten, anvendelige på de nye medlemsstater. Følgelig kan andre ændringer ikke foretages med hjemmel i aktens artikel 57. Denne bestemmelse kan ikke anvendes til at indføre undtagelsesbestemmelser til fællesskabsretsakter, og frem for alt ikke sådanne, der går videre end dem, der udtrykkeligt er fastsat og afgrænset ved tiltrædelsesakten.

Det anfægtede direktiv er ikke tilstrækkeligt begrundet, eftersom den berettigede anvendelse af tiltrædelsesakten af 2003 som retsgrundlag ikke fremgår af nogen betragtninger til eller af andre bestemmelser i direktivet.

(¹) EUT L 236 af 7.7.2004, s. 10.

Slettelse af sag C-13/02 (¹)

(2004/C 273/48)

Ved kendelse af 22. juli 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-13/02, Casearia Bresciana Ca.Bre.Soc.Coop.a.r.l. m.fl. mod A.I.M.A. (Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Sezione staccata di Brescia), skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 68 af 16.3.2002.

Sag anlagt den 27. september 2004 af Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-414/04)

(2004/C 273/47)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. september 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Europa-Parlamentet ved A. Baas og U. Rösslein, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Europa-Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

- Rådets forordning nr. 1223/2004/EF af 28. juni 2004 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1228/2003/EF med hensyn til datoen for anvendelse af visse bestemmelser i Slovenien (¹) annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 57 i tiltrædelsesakten af 2003 udgør ikke den rette hjemmel for vedtagelsen af den anfægtede forordning. Denne bestemmelse har til formål at foretage en tilpasning af fællesskabslovgivningen som følge af tiltrædelsen, og at gøre de fællesskabsretsakter, der ikke er blevet tilpasset ved selve tiltrædelsesakten, anvendelige på de nye medlemsstater. Følgelig kan andre ændringer ikke foretages med hjemmel i aktens artikel 57. Denne bestemmelse kan ikke anvendes til at indføre undtagelser til fællesskabsretsakterne.

Den anfægtede forordning er ikke tilstrækkeligt begrundet, idet begrundelsen for at anvende artikel 57 i tiltrædelsesakten af 2003 som hjemmel på ingen måde fremgår af betragtningerne til forordningen eller forordningens øvrige bestemmelser.

(¹) EUT L 233 af 2.7.2004, s. 3.

Slettelse af sag C-81/02 (¹)

(2004/C 273/49)

Ved kendelse af 28. juli 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-81/02, Eurokeramik GmbH & Co. KG mod Gemeinnützige Salzburger Wohnbaugesellschaft mbH. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof), skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 144 af 15.6.2002.

Slettelse af sag C-197/02 (¹)

(2004/C 273/50)

Ved kendelse af 29. juli 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-197/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 191 af 10.8.2002.

Slettelse af sag C-361/03 P ⁽¹⁾

(2004/C 273/51)

Ved kendelse af 29. juli 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-361/03 P, El Corte Inglés SA mod Harmoniseringskontoret (KHIM), Calzaturificio Yvonne Srl., skal slettes af registeret

---

⁽¹⁾ EFT C 239 af 4.10.2003..

Slettelse af sag C-554/03 ⁽¹⁾

(2004/C 273/53)

Ved kendelse af 22. juli 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-554/03, Azienda Agricola Tomadin Silvano mod A.G.E.A. (Agenzia Erogazioni in Agricoltura) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ufficio del Giudice di Pace di Gorizia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 47 af 21.2.2004.

Slettelse af sag C-457/03 ⁽¹⁾

(2004/C 273/52)

Ved kendelse af 22. juli 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-457/03, Azienda Agricola Albergati Giovanni Angelo mod A.G.E.A. (Agenzia Erogazioni in Agricoltura) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Bergamo), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 7 af 10.1.2004.

Slettelse af sag C-17/04 ⁽¹⁾

(2004/C 273/54)

Ved kendelse af 29. juli 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-17/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 59 af 6.3.2004.

RETEN I FØRSTE INSTANS

Sag anlagt den 14. maj 2004 af L & D S.A. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-168/04)

(2004/C 273/55)

(Processproget vil blive fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det sprog, stævningen er affattet på: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 14. maj 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af L & D S.A., Huerca de Almeria (Spanien), ved M. Knospe. Den anden part i sagen for appelkammeret var Julius Sämann Ltd., Zug (Schweiz).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Punkt 1 og 3 i afgørelse truffet den 15. marts 2004 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 326/2003-2 vedrørende varemærkeansøgning nr. 252 288 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket: Sagsøgeren.

EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket »Aire Limpio« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5 og 35 (bl.a. parfumerier og æteriske olier, luftopfriskende præparater og annonce- og reklamervirksomhed) — ansøgning nr. 252 288.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Julius Sämann Ltd.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De nationale og internationale figurmærker og EF-figurmærke nr. 91 991 i form af grantræer med forskellig påskrift for varer i klasse 5 (luftfrisker).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appelkammerets afgørelse:

Delvis annullation af indsigelsesafdelingens afgørelse. Afslag på klagen hvad angår varer i klasse 3 og 5.

Søgsmålsgrunde:

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94.

Ingen lighed mellem tegnene.

Tilsidesættelse af artikel 73 i forordning (EF) nr. 40/94.

Sag anlagt den 21. juni 2004 af Alain Crespinet mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-261/04)

(2004/C 273/56)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. juni 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Alain Crespinet, Rosières (Belgien), ved advokaterne Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- annullation af afgørelsen om tildeling af sagsøgerens prioritetspoint under forfremmelsesproceduren for 2003 og afgørelsen om ikke at optage hans navn på listen over de tjenestemænd, som blev forfremmet til lønklasse A5 under denne forfremmelsesprocedure.

- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I denne sag anfægter sagsøgeren ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at forfremme ham til lønklasse A5 under forfremmelsesproceduren for 2003 som følge af, at han ikke under proceduren fik tildelt det antal prioritetspoint, som er nødvendige for at kunne tages i betragtning til en forfremmelse.

Til støtte herfor gør sagsøgeren gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af

- vedtægtens artikel 5, 7 og 26,
- vedtægtens artikel 43 og 45 samt de almindelige gennemførelsesbestemmelser hertil,
- princippet om sammenhængen mellem lønklasse og stilling,
- princippet om et normalt karriereløb,
- ligebehandlingsprincippet og forbud mod forskelsbehandling.

Sagsøgeren har navnlig anført, at tildelingen af ét point for hvert år, tjenestemanden har været indplaceret i den pågældende lønklasse, således som det er fastsat i artikel 12, stk. 3, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45, medfører, at de tjenestemænd, som har en høj anciennitet i lønklasse, begunstiges blandt de tjenestemænd, der kan forfremmes, uden at der tages hensyn til de reelle fortjenester, som de har indlagt sig inden for de år, for hvilke der er udfærdiget bedømmelsesrapporter.

Sag anlagt den 6. juli 2004 af Jean-Paul Keppenne mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-272/04)

(2004/C 273/57)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 6. juli 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Jean-Paul Keppenne, Etterbeek (Belgien), ved avocat Paul-Emmanuel Ghislain.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelser om ikke at forhøje antallet af de tillægspoints, som tildeles sagsøgeren inden for generaldirektoratet i bedømmelsesåret 2003, og om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse A5 i forfremmelsesåret 2003, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 3 000 EUR i erstatning for ikke-økonomisk skade.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, har gjort gældende, at afgørelsen om ikke at forfremme ham er ulovlig, dels fordi den er en skjult sanktion af hans midlertidige tjeneste i anden stilling ved Domstolen fra 1996-2003, og dels fordi der ikke tages hensyn til sagsøgerens fortjenester.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig:

- tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling, tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45 og magtfordrejning
- tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, litra ii), og stk. 4), litra a), i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45 og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet
- tilsidesættelse af artikel 12, stk. 3, litra a), i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45
- tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1, andet afsnit i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43
- -tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45, stk. 1.

Subsidiært har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse af begrundelsespligten og af artikel 13 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45.

Sag anlagt den 16. juli 2004 af Enviro Tech Europe, Ltd, og Enviro Tech International Inc. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-291/04)

(2004/C 273/58)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 16. juli 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Enviro Tech Europe, Ltd, Kingston upon Thames (Det Forenede Kongerige), og Enviro Tech International Inc., Illinois (USA), ved lawyers C. Mereu og K. Van Maldegem.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- I. Delvis annullation af Kommissionens direktiv 2004/73/EF af 29. april 2004 (EUT L 152, s. 1), i det omfang nPB opføres som et meget brandfarligt stof (R11) og som et kategori 2-stof med hensyn til reproduktionstoksicitet (R60).

II. Kommissionen kendes ansvarlig for den skade, sagsøgerne har lidt indtil nu og vil lide indtil afslutningen af denne procedure som følge af Kommissionens ulovlige adfærd, herunder, men ikke begrænset til dens afslag på sagsøgerens anmodning og den hertil knyttede vedtagelse af den anfægtede beslutning, og at sagsøgte tilpligtes at godtgøre sagsøgerne disse tab med et midlertidigt beløb på 350 000 EUR

III. Kommissionen kendes ansvarlig for nært forestående tab og skader, der kan forudses med tilstrækkelig sikkerhed, også selv om disse tab og skader ikke præcist kan opgøres.

IV. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens direktiv 2004/73/EF af 29. april 2004 om 29. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer⁽¹⁾, i det omfang det vedrører klassificeringen af n-propyl bromid.

De søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter, som påberåbes i denne sag, svarer til dem, der er anført i sag T-422/03, *Enviro Tech Europe og Enviro Tech International mod Kommissionen* (EUT 2004 C 47, s. 35).

⁽¹⁾ EUT L 152, s. 1.

**Sag anlagt den 4. august 2004 af Vladimir Boucek mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-318/04)

(2004/C 273/59)

(Processprog: Tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 4. august 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Vladimir Boucek, Prag (Den Tjekkiske Republik), ved advokat Libuse Krafftova.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Afgørelsen af 29.3.2004 om ikke at give sagsøgeren adgang til de skriftlige prøver i forbindelse med udvælgelsesprøven opslået i EF-Tidende C 120 A/13, annulleres.

— Sagsøgeren genindsættes i sin retsstilling forud for afgørelsen af 29.3.2004.

— Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren tilmeldte sig udvælgelsesprøve EPSO/A/2/03 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af sekretærer (A 8), der er tjekkiske statsborgere. Ifølge meddelelsen om udvælgelsesprøven skulle tilmeldelsen ske via internet. Med den anfægtede afgørelse blev sagsøgerens ansøgning afvist med den begrundelse, at sagsøgeren ikke havde indgivet sin skriftlige ansøgning inden for den fastsatte frist.

Sagsøgeren anfægter denne beslutning. Han har til støtte for søgsmålet anført, at sagsøgte i forbindelse med offentliggørelsen af resultaterne for stopprøverne og den efterfølgende opfordring om til sagsøgte at indsende dokumentation til ansøgningen inden udløbet af en frist på tre uger, undtagelsesvis ikke sendte nogen besked pr. e-mail til ansøgerne, således som sagsøgte gjorde det i alle de andre faser af udvælgelsesproceduren. Det kan således kun betegnes som ukonsekvent, uforholdsmæssigt og som en alvorlig procedurefejl.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at nogle kvalificerede ansøgere, som på grund af omstændighederne ikke kunne overholde den korte frist, vilkårligt blev udelukket, til trods for det egentlige formål med proceduren. Fristens længde på mindre end tre uger var fuldstændig uforholdsmæssigt i sammenligning med udvælgelsesprocedurens samlede længde på ni måneder. Sagsøgte har ikke i tilstrækkelig grad taget hensyn til betydningen af denne fase af udvælgelsesproceduren og har forsømt at træffe egnede foranstaltninger for at gøre de indtil da succesrige ansøgere bekendt med fristen. Sagsøgte har dermed misbrugt sin skønsbeføjelse.

Sag anlagt den 30. juli 2004 af Triantafyllia Dionyssopoulou mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-320/04)

(2004/C 273/60)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 30. juli 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Triantafyllia Dionyssopoulou, Norwich Norfolk (Det Forenede Kongerige), ved avocat Claude Quackels.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelsen meddelt den 12. december 2003, som med henblik på pensionsberegningen fastsatte den justeringskoefficient, der gælder for Grækenland.
- Sagsøgerens pension beregnes fra den 1. november 2003 under anvendelse af den justeringskoefficient, der gælder for Det Forenede Kongerige.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade, som efter billighed er fastsat til 20 000 EUR af et tab, hvis størrelse under forbehold for forhøjelse under sagen er opgjort til 50 000 EUR.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren i nærværende sag, som er forhenværende tjenestemand ved De Europæiske Fællesskaber og som modtager invalidd pension, anfægter ansættelsesmyndighedens afgørelse om på denne pension at anvende den for Grækenland gældende justeringskoefficient i stedet for den justeringskoefficient, der gælder for Det Forenede Kongerige.

Sagsøgeren har i den forbindelse anført, at hun, eftersom hun har fast bopæl i denne medlemsstat, har ret til anvendelse af denne koefficient og at det afslag, der er genstand for nærværende søgsmål, er ulovligt, for så vidt som det tilsidesætter principperne om ligebehandling, om beskyttelse af den berettigede forventning og om god forvaltningsskik.

Den anfægtede afgørelse er desuden baseret på et åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 5. august 2004 af Citicorp mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-325/04)

(2004/C 273/61)

(Processprog: engelsk)

ring i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Citicorp, New York (USA), ved lawyers Dr. V. von Bomhard, Dr. A. Renck, Dr. C. Schulte og Dr. A. Pohlmann. Den anden part i sagen for appelkammeret var Link Interchange Network Ltd.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 18. maj 2004 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R0789/2002-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket: Citicorp.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »Worldlink« (ansøgning nr. 111880).

Varer og tjenesteydelser: Klasse 9, 16 og 36.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Link Interchange Network Ltd.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ord- og figurmærke »LINK« for tjenesteydelser i klasse 36 (bankydelse i form af udbetaling af kontanter, overførsel af penge og betalingsydelser, ydelser i form af finansiel information).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: EF-varemærkeansøgningen afslås for tjenesteydelser inden for finansiel virksomhed og valutarisk virksomhed, der henhører under klasse 36.

Appelkammerets afgørelse: Klagen afslås.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 73 og 74 i forordning nr. 40/94⁽¹⁾ og af samme forordnings artikel 8, stk. 1, litra b). forordning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 6. august 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Silicon and Software Systems Limited

(Sag T-326/04)

(2004/C 273/62)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 6. august 2004 anlagt sag mod Silicon and Software Systems Limited, Dublin (Irland), af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Whelan, som befuldmægtiget, og barrister D.R. Phelan, med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgte tilpligtes at betale 38 446,50 EUR til Kommissionen, svarende til 29 194 EUR som hovedskyld og 9 252,50 EUR som morarente fra 30. august 2000 til 16. august 2004, med en sats på 8 % p.a.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 6,40 EUR til Kommissionen pr. dag i form af rente 8 % p.a. fra 17. august 2004, og indtil det skyldige beløb til fulde er betalt.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen indgik den 28. marts 1994 ESSI-kontrakt nr. 10043 med sagsøgte, med henblik på gennemførelse af ydelser i form af forskning og teknologisk udvikling inden for rammerne af ESPRIT-programmet. I overensstemmelse med kontrakten indbetalte Kommissionen et forskud af Kommissionens finansielle støtte på sagsøgtes bankkonto. Da arbejdet var tilendebragt, fremsendte sagsøgte en fuldstændig oversigt over de afholdte udgifter. Kommissionen afviste at godkende de udgifter, der var afholdt før påbegyndelsen af kontrakten, og ændrede udgiftsoversigten i overensstemmelse hermed. Kommissionen har anført, at sagsøgte aldrig har anfægtet denne ændrede fuldstændige oversigt over afholdte udgifter, som Kommissionen udarbejdede.

Kommissionen anmodede derefter om tilbagebetaling af den del af forskuddet, som oversteg den ændrede fuldstændige oversigt over afholdte udgifter, nemlig 29 194 EUR. Sagsøgte nægtede at betale det skyldige beløb, og Kommissionen er derfor af den opfattelse, at sagsøgte har tilsidesat kontraktens vilkår.

Sag anlagt den 3. august 2004 af Syndicat National de l'Industrie des Viandes (SNIV) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-327/04)

(2004/C 273/63)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. august 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Syndicat National de l'Industrie des Viandes (SNIV), Paris, ved avocats Nicole Coutrelis og Séverine Henneresse, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 30. marts 2004 om statsstøtte »N515/2003 — Frankrig — støtte inden for sektoren for destruktion af døde dyr — slagtningsafgift«.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Eftersom destruktion af døde dyr anses for en offentlig opgave, finansieres destruktionen i Frankrig gennem en fond, hvori staten har indskudt kapital, samt gennem en slagtningsafgift, som opkræves over for slagterierne. Denne ordning er anmeldt til Kommissionen. Sagsøgeren, som repræsenterer slagterier, har gjort Kommissionen opmærksom på behovet for at iværksætte den formelle procedure for undersøgelse af statsstøtte i henhold til artikel 88, stk. 2, EF. Kommissionen har imidlertid ved den anfægtede beslutning fundet, at den omhandlede ordning ikke er uforenelig med fællesskabsretten for så vidt angår kategorien »dyr, som er døde på bedriften«, og at den ikke udgør statsstøtte for så vidt angår kategorien »slagterieraffald«.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at Kommissionen herved har godkendt den ordning, som er indført af den franske regering, og har derfor nedlagt påstand om annullation af den anfægtede beslutning, hvorved sagsøgeren har påberåbt sig, at der er sket tilsidesættelse artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 659/1999 (!). Sagsøgeren har anført, at da det er meget vanskeligt at vurdere den omhandlede støttes forenelighed med fællesmarkedet, kunne Kommissionen ikke erklære den forenelig med fællesmarkedet uden at iværksætte den formelle undersøgelsesprocedure.

Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig en række faktiske fejl og skønsfejl i den anfægtede beslutning. Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at slagtningsafgiften åbenbart er i strid med en række fællesskabsretlige bestemmelser, nemlig:

- Momsbestemmelserne.
- Forbuddet mod kvantitative restriktioner mellem medlemsstaterne (artikel 28 EF), for så vidt som slagtningsafgiften også omfatter dyr af »blandet« oprindelse i henhold til forordning nr. 1760/2000 ⁽²⁾, dvs. at de hidrører fra en anden medlemsstat, men er blevet slagtet i Frankrig.
- Forordning nr. 1774/2002 ⁽³⁾;
- Den frie udveksling af tjenesteydelser (artikel 50 EF), for så vidt som én enkelt virksomhed i hvert departement kan udføre tjenesteydelser vedrørende destruktion af døde dyr for slagterierne og departementets opdrættere.
- Den fælles landbrugspolitik funktion. Sagsøgeren har anført, at Frankrig ved at opkræve den omhandlede afgift forstyrrer funktionen af den fælles markedsordning for kød og tilsidesætter de forordninger, som vedrører denne ordning, ved kunstigt at forhøje prisen på kød.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1-9.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17.7.2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97, EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1-10.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3.10.2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum, EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1-95.

Sag anlagt den 3. august 2004 af Günter Wilms mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-328/04)

(2004/C 273/64)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 3. august 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Günter Wilms, Bruxelles, ved advokats Marc van der Woude og Valérie Landes, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af listen over forfremmede af 27. november 2003, for så vidt som denne ikke omfatter sagsøgeren, eller subsidiært af listen over fortjenester af 13. november 2003, for så vidt som denne ikke omfatter sagsøgeren som følge af tildelingen af et utilstrækkeligt antal ekstra prioritetspoint.
- Annullation af generaldirektøren for Den Juridiske Tjenestes afgørelse, som blev truffet på grundlag af artikel 6, stk. 3, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45, om at tildele sagsøgeren et enkelt prioritetspoint for generaldirektoratet og kun i alt fire prioritetspoint i forfremmelsesåret 2003.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse, som blev truffet i henhold til artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45, om ikke at tildele sagsøgeren et særligt prioritetspoint fra »Forfremmelsesudvalget for supplerende aktiviteter i institutionens tjeneste« i forfremmelsesåret 2003.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens stiltiende afvisning af sagsøgerens »klage« af 14. juli 2003, som blev indgivet til Forfremmelsesudvalget og som omhandler tildelingen af prioritetspoint i Den Juridiske Tjeneste og tildelingen af prioritetspoint for supplerende opgaver.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har gjort gældende, at der ved den af generaldirektøren for Den Juridiske Tjenestes truffede afgørelse om at tildele ham 4 prioritetspoint er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45, af artikel 6, stk. 4, litra a), i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45, og af princippet om ret til en karriere, ligesom der er anlagt et åbenbart fejlskøn. Sagsøgeren har desuden anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, litra a), i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45, og af princippet om ret til en karriere, sammenholdt med princippet om ligebehandling. Sagsøgeren har for det tredje gjort gældende, at der foreligger magtfordrejning.

Desuden er ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at tildele ham prioritetspoint for supplerende opgaver ifølge sagsøgeren ulovlig, da den udgør en tilsidesættelse af artikel 9, stk. 1, og 2), samt af bilag 1 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45, og af ligebehandlingsprincippet.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at tildele ham ekstra prioritetspoint efter hans klage til Forfremmelsesudvalget er ulovlig, idet denne afgørelse ikke er tilstrækkeligt begrundet.

Sag anlagt den 11. august 2004 af House of Donuts International mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-334/04)

(2004/C 273/65)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. august 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af House of Donuts International ved lawyer N. Decker, og med valgt adresse i Luxembourg. Den anden part i sagen for appelkammeret var Panrico SA.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgerens EF-varemærkeansøgning nr. 938 670 imødekommes.
- Afgørelse truffet den 12. maj 2004 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1036/2001-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket:	Sagsøgeren.
EF-varemærket, der søges registreret:	Figurmærket »House of donuts The Finest American Pastries« for varer og tjenesteydelser i klasse 30, 32 og 42 (bl.a. doughnuts, muffins, croissanter, mineralvand og kulsyreholdige vande og restaurationsvirksomhed, cafeteria- og cateringvirksomhed) — ansøgning nr. 938 670.
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Panrico SA.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	De spanske ord- og figurmærker »DONUT« og »donuts« for varer og tjenesteydelser i klasse 30, 32 og 42 (bl.a. alle former for konfekture- og konditorivarer, sukker-varer, slik, frugtdrikke og frugtsaft, cafeteria- bar- restaurations- hotel- og campingvirksomhed).
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Afslag på varemærkeansøgningen.

Appelkammerets afgørelse:

Afslag på sagsøgerens klage.

Søgsmålsgrunde:

De omhandlede varemærker ligner ikke hinanden. Indsigeren bør ikke gives eneret til at anvende ordene »donut« eller »donuts«.

Sag anlagt den 11. august 2004 af Viz Stal og Dufenco Commerciale SpA mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-335/04)

(2004/C 273/66)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. august 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Viz Stal og Dufenco Commerciale SpA, Genova (Italien), ved lawyers R. Luff og J-F. Bellis, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- 1) Rådets forordning (EF) nr. 990/2004 af 17. maj 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 151/2003 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse kornorienterede elektriske plader med oprindelse i Rusland annulleres, for så vidt som den pålægger en antidumpingtold på al import af varer, der er fremstillet af Viz Stal og indført i Det Europæiske Fællesskab af Dufenco,
- 2) Det fastslås, at ændringen af den toldsats, der er gældende for Viz Stal i henhold til den anfægtede forordning, skal gælde foreløbig, indtil de kompetente institutioner har gennemført de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.
- 3) Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den anfægtede forordning ⁽¹⁾ blev vedtaget efter en interimssundersøgelse, der blev foretaget på anmodning af sagsøgeren, Viz Stal, og en anden anmodning fra den russiske producent af produktet. Anmodningen var baseret på, at producenterne opfyldte de betingelser, der var opstillet for at blive indrømmet markedsøkonomisk status, og at deres dumpingmargener var blevet mindre.

Inden for rammerne af denne interimundersøgelse, som kun omfattede fastsættelsen af dumpingmargenen, blev den normale værdi og eksportprisen udregnet, og dermed blev også sagsøgerens, Viz Stals, antidumpingmargen fastsat. Ifølge sagsøgeren blev den normale værdi og eksportprisen fastsat på ulovlig vis.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens^(?) artikel 2, stk. 3, og artikel 2, stk. 5, idet den afviste de priser, som Viz Stal betalte til leverandøren. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen fejlagtigt lagt til grund, at Viz Stal og dets leverandør, Magnitogorsk, var forbundne selskaber, og at de opkrævede priser ikke var pålidelige. Til støtte for denne påstand har sagsøgerne ligeledes gjort gældende, at Kommissionen havde tilsidesat deres ret til kontradiktion, der er sikret i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 4, og artikel 6.2 i WTO's antidumpingaftale.

Sagsøgerne har yderligere gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 5, og artikel 2, stk. 6, idet den har forhøjet de finansieringsomkostninger, som Viz Stal ifølge dets regnskaber havde afholdt, ved at benytte en rentesats på de rentefrie lån, som Viz Stal's holdingselskab havde indrømmet sagsøgeren. Ifølge sagsøgerne havde Viz Stal ikke nogen omkostninger i forbindelse med disse lån, som ikke kan sammenlignes med lån, som ydes af en tredjemand. Sagsøgerne har også anført, at den rentesats, som Kommissionen har brugt, var vilkårlig.

Afslutningsvis har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et fejlskøn, idet den har fratrukket låneomkostningerne fra eksportprisen to gange. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen for det første har fratrukket kreditomkostningerne som en del af salgs-, administrations- og generalomkostningerne i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. For det andet foretog Kommissionen ligeledes en justering af eksportpriserne med hensyn til kreditomkostningerne i forbindelse med de betalingsbetingelser, som Dufenco opstillede for den første uafhængige køber.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 990/2004 af 17.5.2004 om ændring af forordning (EF) nr. 151/2003 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse kornorienterede elektriske plader med oprindelse i Rusland (EFT 182, s. 5).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1).

Sag anlagt den 29. juli 2004 af Athanasios Pitsiorlas mod Rådet for Den Europæiske Union og Den Europæiske Centralbank

(Sag T-337/04)

(2004/C 273/67)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. juli 2004 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Den Europæiske Centralbank af Athanasios Pitsiorlas, Thessaloniki, (Grækenland), ved advokat Dimitrios Papafiliou.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- de to fællesskabsinstitutioner tilpligtes solidarisk og separat at betale sagsøgeren erstatning for lidt økonomisk tab, nemlig det beløb, som fremkommer efter en relevant beregning af vederlaget for den tilsvarende stilling ved ECB fra tidsrummet april 2001 indtil tre måneder efter Rettens dom, såfremt sagsøgeren gives medhold, og med fradrag af hans indtægt som advokat i den tilsvarende periode, og 90 000 EUR for ikke-økonomisk skade, samt tillæg af renter fra sagens anlæg
- de to fællesskabsinstitutioner tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har tidligere anlagt sag ved Retten i Første Instans (sag T-3/00) (¹) med påstand om annullation af Rådets og den Europæiske Centralbanks afgørelse, hvorved sagsøgeren blev nægtet aktindsigt i »Basle/Nyborg — overenskomsten« om styrkelse af Det Europæiske monitorer samarbejde. Sagsøgeren gjorde gældende, at dette dokument var nødvendigt for, at han kunne fuldende sin doktorafhandling.

I nærværende søgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet og Den Europæiske Centralbanks afslag på at give ham aktindsigt var retsstridigt af de samme grunde, som han fremførte i det tidligere søgsmål. Han har desuden anført, at han på grund af afslaget ikke har været i stand til at fuldende sin doktorafhandling. Han har anført, at han såfremt han var i besiddelse af et doktorat i økonomisk og finansiel ret ville have kunnet opnå en ansættelse som advokat i en international institution eller sammenslutning. Han mener derfor, at han har lidt økonomisk tab, der består i forskellen mellem det vederlag, han ville have oppebåret ved en sådan stilling i tidsrummet fra april 2001 — hvor han ville have fuldendt sin doktorafhandling og opnået en sådan stilling — indtil tre måneder efter Retten i Første Instans i afsigelse af dommen, og hans tidligere og fremtidige løn i samme periode under hans arbejde som advokat i Grækenland. Sagsøgeren tilsigter således med sit søgsmål at opnå erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade.

(¹) EFT C 122 af 29.4.2000, s. 35.

Sag anlagt den 23. august 2004 af Ontex N.V. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag T-353/04)

(2004/C 273/68)

(Det sprog, stævningen er affattet på: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. august 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Ontex N.V., Buggenhout (Belgien), ved advokat M. Du Tré. Den anden part i sagen for appelkammeret var Curon Medical, Inc., Sunnyvale, Californien (USA).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede afgørelse, der blev truffet af Andet Appellkammer den 5. juli 2004, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket: Curon Medical, Inc.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »CURON« for varer og tjenesteydelser i klasse 10, 41 og 42 (f.eks. kirurgiske, medicinske, odontologiske og veterinære apparater, instrumenter og anordninger, dog ikke røntgenapparater) — ansøgning nr. 1 934 868.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærket »EURON« for varer og tjenesteydelser i klasse 10 (f.eks. kirurgiske, medicinske, odontologiske og veterinære apparater, instrumenter og anordninger, dog ikke røntgenapparater) — EF-varemærke nr. 762 351.

Indsigelsesafdelingens afgørelse:

Afslag på varemærkeansøgningen.

Appellkammerets afgørelse:

Annulation af indsigelsesafdelingens afgørelse og hjemvisning af sagen til indsigelsesafdelingen til fornyet behandling.

Søgsmålsgrunde:

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94.

Sag anlagt den 27. august 2004 af SmithKline Beecham p.l.c. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag T-356/04)

(2004/C 273/69)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. august 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af SmithKline Beecham, Brentford (Det Forenede Kongerige) ved lawyers Dr. V. von Bomhard, Dr. A. Renck, Dr. A. Pohlmann og I. Fowler.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Warner-Lambert Consumer Healthcare S.Com.p.a., Milano (Italien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 15. juni 2004 i sag R0018/2004-1 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket:	SmithKline Beecham p.l.c.
EF-varemærket, der søges registreret:	Ordmærket ACTIFAST for varer og tjenesteydelser i klasse 5 (Farmaceutiske præparater) — EF-varemærkeansøgning nr. 1 902 568
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Warner-Lambert Consumer Healthcare S.Com.p.a.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Det nationale ordmærke ACTIFED for varer og tjenesteydelser i klasse 5.
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Indsigelsen forkastet.
Appelkammerets afgørelse:	Klagen imødekommet, indsigelsen imødekommet, registreringen afvist.
Søgsmålsgrunde:	Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94.

Sag anlagt den 3. september 2004 af Minin Leonid mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-362/04)

(2004/C 273/70)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 3. september 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Minin Leonid ved avvocati Tito Ballarino og Corso Bovio, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- punkt 13 i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1149/2004 af 22. juni 2004 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 872/2004 af 29. april 2004 om yderligere restriktive foranstaltninger over for Liberia, annulleres
- nævnte forordning annulleres i det hele for så vidt som den er vedtaget på grundlag af en ulovlig forordning (forordning nr. 872/2004)
- det fastslås, at artikel 241 i forordning nr. 872/2004 ikke finder anvendelse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren i nærværende sag har anført, at fællesskaberne ved vedtagelsen af Rådets forordning (EF) nr. 872/2004 af 29. april 2004, vedtaget under henvisning til Rådets fælles holdning 2004/487/FUSP, om indefrysning af pengemidler tilhørende Liberias tidligere præsident Charles Taylor og personer og enheder med tilknytning til ham, traf foranstaltninger med henblik på, at alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som direkte eller indirekte ejes eller kontrolleres af de personer eller enheder, der er nævnt i bilag I, blev indefrosset. Efterfølgende vedtog Kommissionen på grundlag af artikel 11, litra a), i forordning nr. 872/2004, forordning nr. 1149/2004 af 22. juni 2004, som ændrede nævnte bilag I, således at sagsøgeren tillige blev omfattet af disse foranstaltninger.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande fremsat følgende anbringender:

— forordning nr. 872/2004 ⁽¹⁾ og 1149/2004 ⁽²⁾ er ugyldige i det omfang de resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, der ligger til grund for vedtagelsen af Rådets fælles holdning 2004/487/FUSP udelukkende retter sig til medlemsstaterne, hvilket følger af FN's status som et organ, der kun har kompetence i internationale forhold, men som ikke har supranational kompetence

— de anfægtede retsakter hviler på et fejlagtigt retligt grundlag for så vidt som forordning nr. 872/2004 angiver artikel 60 EF og 301 EF som sit hjemmelsgrundlag til trods for, at de to anfægtede forordninger vedrører forhold, der ikke er omfattet af ovennævnte traktatbestemmelser

— tilsidesættelse af ejendomsretten, der er en grundlæggende rettighed, der er beskyttet i medfør af fællesskabsretten

— tilsidesættelse af retten til kontradiktion, for det første fordi fællesskaberne ved vedtagelsen af de pågældende forordninger har fulgt en fejlagtig procedure, idet det fremgår af disse retsakter, at de i det væsentlige har karakter af en række individuelle afgørelser, uden at der er foretaget nogen egentlig undersøgelse af de indefrosne konti, og for det andet fordi sagsøgeren er nævnt i forordningen ved hjælp af en række personlige betegnelser, som der ikke gives nogen forklaring på og som kan have vildledt FN's inspektører.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 872/2004 af 29.4.2004 om yderligere restriktive foranstaltninger over for Liberia (EFT L 162, s. 32).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1149/2004 af 22.6.2004 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 872/2004 af 29.4.2004 om yderligere restriktive foranstaltninger over for Liberia (EFT L 222, s. 17).

Sag anlagt den 23. september 2004 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-381/04)

(2004/C 273/71)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. september 2004 anlagt sag mod Kommissionen af Den Italienske Republik ved avvocato dello Stato Maurizio Fiorilli.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning nr. K(2004) 2762 endelig af 16. juli 2004 samt enhver retsafgørelse som følge heraf også i forbindelse med betaling af sagens omkostninger annulleres delvist.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning nr. K(2004) 2762 endelig af 16. juli 2004 som udelukker visse udgifter, som Italien har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond, Garantisektionen, fra EF-finansiering, af en størrelse på 21 138 010 EUR.

Retsakten er ulovlig som følge af utilstrækkelig begrundelse, for så vidt som den alene gengiver Kommissionens synspunkter uden at tage stilling til de faktiske oplysninger, Italien er fremkommet med i forbindelse med efterprøvelsen.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand gjort følgende betragtninger gældende:

- Udelukkelsen fra EF-finansiering bygger på en kæde af antagelser, som ikke er korrekte. Den grundlæggende antagelse om, at kontrollen af ansøgningerne om støtte til husdyravl ikke har været pålidelig, bygger på, at den databank til identifikation og registrering af dyrene, som kræves i henhold til forordning (EF) nr. 820/97, og som skulle anvendes i årene 1999, 2000, 2001 og 2002, ikke fandtes. En centraliseret databank til identifikation og registrering af dyrene har imidlertid fungeret i Italien siden 1997. Denne databank, der var oprettet, og som blev drevet af det tidligere AIMA (Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo), blev brugt til at gennemføre krydskontrol ved hver præmieansøgning. Siden 1997 er hver udbetaling for kvæg følgelig blevet gennemført efter en systematisk bekræftelse af, at hvert dyr, der ansøges om præmie for, er registreret i registeret, og efter at det er bekræftet, at betingelserne for støtteberettigelsen er opfyldt.
- De nationale forskrifter vedrørende kontrol på stedet, som var gældende i årene 2000-2001, forhindrede — i modsætning til hvad Kommissionen har antaget — ikke krydskontrollen mellem bedriftens sammensætning og oplysningerne i databanken.
- Verifikationen af antallet af dyr, der ansøges om præmie for, i den 12-måneders periode, der ligger forud for kontrollen, blev gennemført ved en sammenligning af oplysninger, der var indsamlet på bedriften, og som var noteret i en protokol, med de oplysninger, som fremgik af AGEA's (Azienda per le Erogazioni in Agricoltura) arkiver.

- Definitionen af begreberne »ko« og »kvie«, som efter den italienske lovgivning finder anvendelse i forbindelse med verifikationen af antallet af dyr, der ansøges om præmie for, er i overensstemmelse med de fællesskabsretlige definitioner.
- Kontrollen med dyrene i bedriften er gennemført i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i forordning (EF) nr. 3887/92 og 2419/2001.
- Ved administrationen af slagtepræmier kan den sene udstedelse af kontrolforskrifter ikke medføre, at der konstateres uregelmæssigheder, idet de fleste ansøgninger har fundet sted i oktober, og de omhandlede forskrifter således har kunnet anvendes.
- I modsætning til hvad Kommissionen har anført, har toldmyndighedernes fysiske kontrol og kontrollen med dyrenes identitet ikke været utilstrækkelig.
- Det italienske begreb »pascolo« (græsning), som har betydning for støtte til ekstensivering, er i overensstemmelse med de særlige kendetegn ved det nationale område, og derfor ville anvendelsen af definitioner, som hviler på en forudsætning om, at området er af en anden beskaffenhed, være ugyldig.
- De hævdede uregelmæssigheder i forbindelse med kontrollen på stedet af dyrene i regionen Lazio-regionen tager hverken højde for den omstændighed, at dyreflokken opdrættes i frihed, eller at der er ført bevis for, at de kontroller, der kræves i forbindelse med ydelse af præmier, er gennemført.

Slettelse af sag T-118/04 R

(2004/C 273/72)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 10. september 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-118/04 R, Giuseppe Caló mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

Slettelse af sag T-134/04 R

(2004/C 273/73)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 10. september 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-134/04 R, Giuseppe Caló mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

III

(Oplysninger)

(2004/C 273/74)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 262 af 23.10.2004

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 251 af 9.10.2004

EUT C 239 af 25.9.2004

EUT C 228 af 11.9.2004

EUT C 217 af 28.8.2004

EUT C 201 af 7.8.2004

EUT C 190 af 24.7.2004

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
